

Ліягона

Ми—руки Господа,
сс. 8, 12, 20

Як Бог може
використати вас? с. 28

Як підтримати дітей, які не
мають евангельської
підтримки вдома, с. 40

ЦЕРКВА
НА
МІСЦЯХ

Таско Мексика

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

У минулому шахтарське містечко, Таско де Аларкон, штат Герреро, Мексика, сьогодні відоме як одне з *pueblos magicos* (магічних містечок), що прославилася виробництвом срібних ювелірних прикрас, іспанською колоніальною архітектурою та красою навколишньої природи. Місто знаходиться у гористій місцевості й має нерівні, з крутими спусками і підйомами, вулички. Його головною спорудою є церква 18-го століття Санта-Пріска.

Таско є також місцем знаходження філії Таско Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, яка збирається кожної неділі в будівлі на *avenida de los Plateros* [вулиці майстрів срібних виробів]. Філія, яка належить до Мексиканського колу Ігвала, є однією з 1987 підрозділів святих останніх днів у Мексиці, де Церква налічує понад 1,4 мільйона членів Церкви, 34 місії й 13 храмів. У Мексиці також знаходиться центр підготовки місіонерів у Мехіко, другий за величиною ЦПМ у Церкві. Понад 1000 місіонерів може одночасно проходити підготовку в цьому центрі.

- Перші 5 членів Церкви були охрищені в Мексиці в 1876 році.
- Мексика була першою країною поза межами Сполучених Штатів, де було організовано 100 колів.
- Храм у Мехіко був першим у Мексиці. Його освятили в 1983 році. Останнім серед освячених став храм у Тіхуані. Його освятили в 2015 році. У жовтні 2018 року було оголошено про будівництво храму в Пуеблі, Мексика.
- Коли в 1994 році Президент Говард В. Хантер відвідав Мексику, він організував кіл Контрерас у Мехіко, який став 2000-м колом Церкви.

Служити—це
бачити людей
такими, якими
їх бачить
Спаситель
с. 8

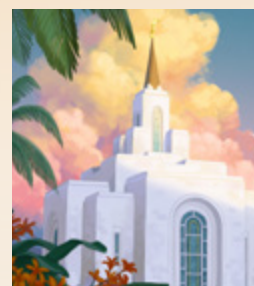
Служити у більш
святий спосіб
Старійшина Ніл Л.
Андерсен

с. 12

Як допомагати іншим
людям отримати
Господнє зцілення
Меррілі Браун Бойяк

с. 20

Божествено ске-
рване учнівство
Єпископ Дін М. Девіс

с. 28

Чи може наше служіння допомагати зціленню інших людей?

Однієї неділі я сиділа на причасних зборах і розмірковувала над прочитаним у Писаннях: ми повинні робити те, що робив Спаситель (див. 3 Нефій 27:21). Я подумала: “А якими були діяння Христа на землі?” У першу чергу мені спали на думку дві речі: служіння і зцілення. Служити я можу, а от зцілювати?

Поняття зцілення було одним з тих, про які я багато роздумувала. Я пережила 16 операцій у своєму житті й *багато* знала про зцілення! Однак я думала про те, як я можу бути схожою на Христа і допомагати іншим зцілюватися. Звичайно, я не мала тієї сили зцілювати, яку мав Він. Тож як Він може очікувати, що я буду виконувати Його роботу зі зцілення на землі? Що я можу робити?

Коли я розмірковувала про те, як інші допомагали мені зцілюватися, я зрозуміла, які неймовірні діяння для мого зцілення—втішати і служити—виконували інші люди в моєму житті. Коли ми зосереджуємося на служінні іншим у той спосіб, як це робив Спаситель, тоді поняття надання допомоги людям під час зцілення набирає великої сили. Усі ми страждаємо під час нашої подорожі земним життям. Багато з нас мають фізичні або психічні захворювання чи страждають духовно. Усім нам потрібне зцілення. Як я описую у своїй статті (с. 20) і як навчає старійшина Ніл Л. Андерсен у своїй статті (с. 12), усі ми можемо брати участь у служінні іншим людям у такий спосіб, який допоможе їм зцілитися.

Щиро ваша,
Меррілі Бойяк

Зміст

- 5 Покликання бути батьком** 🕒
Читайте улюблені вчення про роль батька в Писаннях та словах пророків.
- 6 Портрети віри:**
Родріго Кінтанілья—Вальпараїсо, Чилі 🕒
- 8 Принципи служіння:**
Служити—це бачити людей такими, якими їх бачить Спаситель
- 12 Служити у більш святий спосіб**
Старійшина Ніл Л. Андерсен
Якщо ви шукаєте способів послужити, Бог скерує вас до Своїх синів і дочок.
- 20 Як допомагати іншим людям отримати Господнє зцілення**
Меррілі Браун Бойак
Дізнайтеся, як ми можемо допомагати тим, хто страждає.
- 24 Благословення від самозабезпечення:**
Квіти й фінансова стабільність 🕒
Мішель Волл
- 26 Уроки з Нового Завіту:**
Марта і Марія 🕒
Камілла Фронк Олсон
- 28 Божественно скероване учнівство**
Єпископ Дін М. Девіс
Бог надасть вам божественне скерування, якщо ви прагнете стати Його учнем.
- 32 Голоси святих останніх днів** 🕒
Мить просвітлення змінила його життя; усвідомлення, що вона також була місіонеркою; подорож, яка привела його до Церкви; промова, яка зміцнила її свідчення.
- 36 У що ми віримо:**
Ми віримо, що повинні бути досконалими—в Христі 🕒
- 38 Наші домівки, наші сім'ї:**
Гекони, цвіркуни й час із дітьми 🕒
Ненсі Томас
- 40 Як навчати підлітків і малих дітей:**
Якщо хтось із батьків або вони обоє не ходять до церкви 🕒
Кармел Ньюелл

🕒 Замальовки

На обкладинці
Визволення,
Дженеді Пейдж.

Розділи

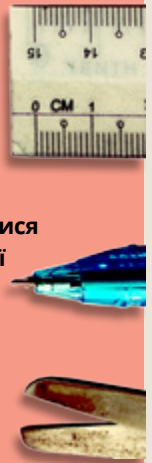
Дорослій молоді 42

Коли мати дітей, скільки і як справлятися, якщо **все йде не так, як було заплановано**—такі запитання можуть виникати у вас під час **складання планів для своєї сім'ї**.
Читайте про особистий досвід, описаний у рубриці для дорослої молоді в номері за цей місяць.

Молоді 51

Навчіться **встановлювати реалістичні цілі, знаходити мир** завдяки плану спасіння і перестаньте **відволікатися на електронні пристрої**

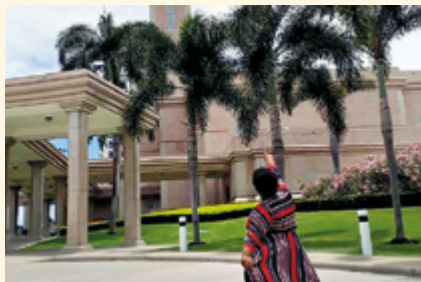

Дітям

Дізнайтеся, як **знаходити нових друзів** і допомагати одне одному. Дізнайтеся більше про **Святого Духа**. І подивіться, що відбувалося під час візиту старійшини Кука до Бразилії.

СТАТТІ, ЯКІ ІСНУЮТЬ ЛИШЕ У ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Я все-таки дісталася храму

Рамона Морріс

Доросла дівчина з Барбадосу розповідає свою історію про те, як готувалася і, зрештою, змогла відвідати храм.

ФОТОГРАФІЯ ВІД GETTY IMAGES

Чи дізнаєтеся ви щось нового кожного дня?

Служба самозабезпечення

Вивчення чогось нового має свої переваги, включаючи профілактику хвороби Альцгеймера та покращення психічного здоров'я.

**ЧЕРВЕНЬ 2019 ТОМ. 22 № 6.
ЛІАГОНА 18606 192**

Міжнародний журнал Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів

Перше Президентство: Рассел М. Нельсон, Даллін Х. Оукс, Генрі Б. Айрінг

Кворум Дванадцятьох Апостолів: М. Рассел Баллард, Джефрі Р. Холланд, Дітер Ф. Ухтдорф, Девід А. Беднар, Квентін Л. Кук, Д. Тодд Крістоферсон, Ніл Л. Андерсен, Рональд А. Разбанд, Гарі Е. Стівенсон, Дейл Г. Ренлунд, Герріт У. Вонг, Уліссес Соарес

Редактор: Ренді Д. Фанк

Консультанти: Браян К. Ештон, Рендалл К. Беннет, Бекі Крейвен, Шерон Юбенк, Крістіна Б. Франко, Дональд Л. Холлстром, Ларрі С. Кечер, Ерік В. Копічке, Лінн Г. Роббінс

Головний директор: Річард І. Хітон

Директор редакції церковних журналів: Аллан Р. Лойборг

Бізнес-менеджер: Гарфф Кеннон

Головний редактор: Адам С. Олсон

Помічник головного редактора: Раян Карр

Помічник з видавничих питань: Каміла Кастірллон

Редколегія: Марісса Денніс, Девід Діксон, Девід А. Едвардс, Метью Д. Фліттон, Гарретт Х. Гарфф, Ларен Портер Гонт, Джон Раян Дженсен, Шарлотта Ларкабал, Майкл Р. Морріс, Ерік Б. Мердок, Саллі Джонсон Одекер, Джошуа Дж. Перкі, Джен Пінбороу, Річард М. Ромні, Мінді Селу, Лорі Фуллер Соса, Чакелл Варделай, Марісса Віддісон

Головний художній редактор: Дж. Скотт Кнудсен

Керівник художнього відділу: Теда Р. Петерсон

Дизайнери: Дженетт Ендрюс, Фей П. Ендрус, Менді Бенлі, С. Кімбол Ботт, Томас Чайлд, Джошуа Денніс, Девід Грін, Коллін Хінкл, Ерік П. Джонсен, Сюзен Лофгрєн, Скотт М. Моой, Емілі Чико Ремінгтон, Марк В. Робісон, Бред Тір, К. Ніколь Уолкенхорст

Координатор з питань інтелектуальної власності: Коллетт Небекер Он

Керівник видавництва: Джейн Енн Пітерс

Видавництво: Айра Глен Едейр, Джулі Бардетт, Томас Дж. Кронін, Браян У. Джиджі, Джинні Дж. Нільсон, Маррісса М. Сміт

Підготовка до друку: Джошуа Денніс, Аммон Гарріс

Відповідальний за друк: Стівен Т. Льюїс

Відповідальний за розповсюдження: Трой Р. Баркер

За інформацією щодо передплати і цін поза межами Сполучених Штатів і Канади зайдіть на сайт store.lds.org або звертайтеся до місцевого розподільчого центру Церкви або керівника приходу чи філії.

Рукописи і запитання надсилайте он-лайн на сайт liahona.lds.org; поштою до *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA; або електронною поштою на адресу: liahona@ldschurch.org.

Ліягона (слово з Книги Мормона, що означає "компас" або "дороговказ") друкується: албанською, англійською, біслама, болгарською, вірменською, в'єтнамською, голландською, грецькою, датською, естонською, індонезійською,

ісландською, іспанською, італійською, камбоджійською, китайською, китайською (спрощеною), кірибати, корейською, латвійською, литовською, мальгаською, маршалійською, монгольською, німецькою, норвезькою, польською, португальською, російською, румунською, самоанською, себуано, словенською, суахілі, тагальською, тайт'янською, тайською, тонганською, угорською, українською, урду, фідкійською, фінською, французькою, хорватською, чеською, шведською та японською мовами. (Періодичність видання різна в залежності від мови).

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Видано в Сполучених Штатах Америки.

Інформація щодо авторського права: Якщо не вказано інше, окремі особи можуть копіювати матеріали з *Ліягони* для особистого, некомерційного використання (а також для церковних покликань). Це право може бути скасовано у будь-який час. Ілюстративні матеріали не можна копіювати, якщо про це зазначено у відповідному місці біля ілюстрації. Із запитаннями щодо авторського права треба звертатися до

Офісу інтелектуальної власності на адресу: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; електронна пошта: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: June 2019 Vol. 22 No. 6. *LIAHONA* (USPS 311-480) Ukrainian, (ISSN 1096-5173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

У додатку Євангельська бібліотека та на сайті liahona.lds.org ви можете:

- Знайти поточний номер.
- Знайти статті, які існують лише у цифровому форматі.
- Знайти попередні номери журналу.
- Відправити свої історії та відгуки.
- Підписатися або подарувати підписку.
- Поглибити вивчення за допомогою цифрових засобів.
- Поділитися улюбленими статтями та відео.
- Завантажити або роздрукувати статті.
- Послухати свої улюблені статті.

ЗВ'ЯЗУЙТЕСЯ З НАМИ

Надсилайте свої запитання та відгуки електронною поштою на адресу liahona@ldschurch.org.

Надсилайте свої історії про зміцнення віри на сайт liahona.lds.org або поштою на адресу:

Liahona, flr 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

“БАТЬКІВСЬКЕ ПОКЛИКАННЯ Є ВІЧНИМ, І ЙОГО ВАЖЛИВІСТЬ НЕПІДВЛАДНА ЧАСУ”.

Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон (2014), с. 194.

КІЛЬКА З УЛЮБЛЕНИХ

УЧЕНЬ ПРО РОЛЬ

БАТЬКА

Якщо вам потрібне невеличке підбадьорення, прогляньте одне з цих послань:

- Лука 15:20–24
- Д. Тодд Крістоферсон, “Батьки”, *Ліягона*, трав. 2016, сс. 93–97.
- Л. Том Перрі, “Бути батьком —вічне покликання”, *Ліягона*, трав. 2004, сс. 69–72.
- “Священні покликання батьків і матерів”, розділ 15 в *Учення Президентів Церкви: Езра Тефт Бенсон*.
- “Любов у домі”, розділ 14 в *Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі (2000)*.

Родріго Кінтанілья

Вальпараїсо, Чилі

Коли внаслідок нещасного випадку на будівництві Родріго Кінтанілья не зміг ходити, він більше не міг працювати зварювальником чи робити багато всього іншого. Однак він вирішив іти вперед з вірою, довіряючи плану, який Небесний Батько має для нього і його сім'ї.

ЛЕСЛІ НІЛЬССОН, ФОТОГРАФ

Коли з нами стається щось дійсно погане, ми можемо реагувати тим чи іншим чином. Ми можемо розгніватися на Бога і піти з Церкви, не бажаючи мати з нею нічого спільного. Або ми можемо стати на коліна, помолитися й продовжувати зростати.

Я не втратив своєї віри й не запитував себе: "Чому це сталося зі мною?" Я відмовився іти тією дорогою.

Коли у нас виникають труднощі, я знаю, що Небесний Батько дає спосіб пройти крізь ті труднощі. Під час процесу одужання дуже важливо було мати провід Святого Духа. Необхідно було знайти себе в новій професії, тож я молився, щоб Дух мене вів. Бог мені відповів.

Тим, хто пережив нещасний випадок чи подію, які змінили все їхнє життя, як кажу: "Вам може бути важко, однак залишайтеся в Церкві. Залишайтеся з євангелією. Без неї життя набагато важче. Докладайте всі можливі зусилля, і Небесний Батько зробить решту".

ЧИТАЙТЕ БІЛЬШЕ

Дізнайтеся, як Любулецьє Гофрі Мокгатле з ПАР довіряв Богові та йшов уперед, будучи інвалідом, на сайті lds.org/go/6196.

Дізнайтеся про те, які ресурси має Церква для людей з вадами, на сайті lds.org/go/9184.

Ви можете знайти більше "Портретів віри" на сайті lds.org/go/18.

Принципи служіння

СЛУЖИТИ—ЦЕ БАЧИТИ ЛЮДЕЙ ТАКИМИ, ЯКИМИ ЇХ БАЧИТЬ СПАСИТЕЛЬ

*Ісус проводив багато часу з тими людьми, які відрізнялися від інших;
Він бачив їх божественний потенціал.*

У своїх зусиллях служити так, як Спаситель, ми можемо отримати запрошення послужити людині, яка відрізняється від нас. Це нагода для нас навчатися і зростати.

З огляду на культурні, освітні, расові, економічні, вікові, поведінкові відмінності в минулому чи теперішньому або щось інше, можна легко засуджувати людей ще до того, як ми

познайомимося з ними. Такий безпідставний осуд веде до упередженого ставлення, і Спаситель про це застерігав (див. 1 Самуїлова 16:7; Іван 7:24).

Чи можемо ми відкинути відмінності й дивитися на інших людей так, як на них дивиться Спаситель? Як ми можемо навчитися любити інших за те, якими вони є і ким вони можуть стати?

Поглянути і любити

У Біблії міститься відома історія про багатого юнака, який запитав, як здобути вічне життя: “Ісус же поглянув на нього з любов’ю, і промовив йому: Одного бракує тобі: іди, розпродай, що маєш, та вбогим роздай, і матимеш скарб ти на небі! Потому приходи та й іди вслід за Мною, узявши хреста” (Марк 10:21).

Коли старійшина С. Марк Палмер, сімдесятник, кілька років тому вивчав цей уривок з Писань, раптом перед ним ця історія постала в новому світлі.

“Ісус же поглянув на нього з любов’ю”.

Коли я почув ці слова, у моєму розумі виникла яскрава картина того, як наш Господь зупинився і *поглянув* на цього молодого чоловіка. *Поглянув*, тобто глибоко і

проникливо зазирнув у його душу, розпізнав, що той був хорошим, а також побачив його потенціал і його найбільшу потребу.

Потім прості слова—Ісус робив це з *любов’ю*. Він відчував безмежну любов і співчуття до цього хорошого молодого чоловіка, і *завдяки* цій любові, і з цією любов’ю, Ісус попросив від нього навіть більшого. Я уявляю, що мав відчувати цей молодий чоловік, коли його огорнула така любов, хоча його попросили робити щось настільки складне, як продати усе, що він мав, і віддати це все бідним. ...

[Я запитував себе]: “Як я можу сповнитися Христовою любов’ю, щоб через мене [інші люди могли] відчутти любов Бога і бажання змінитися?” Як я можу *поглянути* на [людей навколо мене] так само, як Господь поглянув на багатого

Вчитися бачити інших людей

Якщо ми навчимося бачити інших людей так, як Спаситель, то отримаємо щедрі благословення. Ось кілька ідей, які допоможуть нам у досягненні цієї мети.

ПОЗНАЙОМТЕСЯ З НИМИ КРАЩЕ

Зробіть зусилля, щоб ваше знання людини не обмежувалося поверхневою інформацією про неї. Зрозумійте, що для встановлення стосунків необхідний час і щирі зусилля. (Див. статтю “Як розвивати осмислені стосунки” в серпневому номері за 2018 рік у рубриці “Принципи служіння”).

АНАЛІЗУЙТЕ СЕБЕ

Звертайте увагу на те, які судження ви висловлюєте свідомо чи підсвідомо. Помічайте, які припущення ви робите стосовно інших людей, і намагайтеся зрозуміти, чому у вас виникають до них саме такі почуття.

НЕ ЗАСУДЖУЙТЕ

Зрозумійте, що обставини не визначають гідності людини. Поставте себе на її місце і подумайте, якого ставлення до себе вам би хотілося, якби ви опинилися в такій самій ситуації. Відділяйте вибір людини та її поведінку від її внутрішньої цінності та божественного потенціалу. Це допоможе нам бачити її такою, якою її бачить Спаситель.

МОЛІТЬСЯ, ЩОБ ЛЮБИТИ ЇХ

Постійно моліться за тих людей поіменно, а також про те, щоб вистачило терпіння встановити з ними щирі дружні стосунки. З молитвою обміркуйте своє служіння. Чи співпадає те, що ми робимо, з тим, що їм дійсно потрібно?

Ісус проводив час з людьми, які мали різний статус у суспільстві: з багатими, з бідними, з правителями і простими людьми. Часто Він був жертвою неправильних суджень з боку інших людей, коли вони дивилися на Нього і бачили Його очевидну бідність і малозначуще становище. “І ми Його бачили, та краси не було, щоб Його пожадати! ... Він погорджений був, Його люди покинули” (Ісаїя 53:2–3).

ЗАПРОШЕННЯ ДІЯТИ

На кого вам необхідно подивитися по-іншому? Що ви будете робити, щоб змінити своє бачення?

ДІЛІТЬСЯ СВОЇМ ДОСВІДОМ

Надішліть нам ваші розповіді про те, як ви служили іншим або інші служили вам. Зайдіть на сайт iahona.lds.org і клацніть на "Надіслати статтю або відгук".

молодого чоловіка, бачачи їх тими, ким вони є насправді і якими вони можуть стати, замість того, щоб дивитися лише на те, що вони роблять, або чого не роблять? Як я можу стати більше схожим на Спасителя?"¹

Христове бачення

Одна сестра розповідає історію про те, як навчилася дивитися на свою сусідку очима Христа:

"Джулія (ім'я змінено) жила біля мене і здавалося, що в неї немає друзів. Вона завжди була невдоволена й сердита. Незважаючи на це, я вирішила подружитися з нею. Це мало бути не просте поверхнєве знайомство, а справжня дружба. Я розмовляла з нею кожного разу, коли бачила її, і виявляла зацікавленість в усьому, що вона робила. Поступово я зав'язувала з нею дружні стосунки, і це принесло в моє серце радість.

Якось я вирішила відвідати Джулію і запитати її про рішення не ходити до церкви.

Я дізналася, що у неї не було поблизу ні сім'ї, ні родичів. Її єдиний брат, який жив дуже далеко, спілкувався з нею раз на рік по телефону. Коли я слухала, як вона виливає свої гіркі почуття, гнів і незадоволення своєю сім'єю та Церквою, то сповнилася великим співчуттям і любов'ю до цієї сестри. Я відчула її біль і невдоволення. Я просто зрозуміла, яким самотнім було її життя. Здавалося, що я почула, як позаду мене прозвучала фраза: "Я також її люблю. Люби і поважай її".

Я сиділа і слухала, поки вона не виговорилася. Я відчувала до неї любов і співчуття. Це та сестра, яка ніколи

не знала, що таке любов. Раптом я зрозуміла її глибше. Я подякувала за можливість поговорити з нею, і перш ніж піти, я обняла її з усією любов'ю й повагою. Вона ніколи не дізнається, як сильно та розмова зворушила мене. Небесний Батько відкрив мої очі і навчав мене, що я здатна любити з більшим співчуттям. Я прийняла рішення не просто бути її подругою, але і її сім'єю".

Отримати запрошення увійти в чиясь життя—це священний досвід. З молитвою, терпінням і допомогою від Духа ми можемо навчитися це робити, якщо будемо дивитися очима Христа. ■

ПОСИЛАННЯ

1. С. Марк Палмер, "Ісус же поглянув на нього з любов'ю", *Ліягона*, трав. 2017, с. 115.

ДІЗНАЙТЕСЯ БІЛЬШЕ

Дізнайтеся більше про те, як стати привітнішими:

- Читайте "Нам є що покращувати: як вітати новоприбулих" у вересневому номері *Ліягони* за 2017 рік.
- Подивіться, як провідники Церкви пояснюють ці принципи на lds.org/go/61911.

Старійшина
Ніл Л. Андерсен
З Кворуму
Дванадцятьох
Апостолів

СЛУЖИТИ У БІЛЬШ СВЯТИЙ СПОСІБ

Я обіцяю: якщо ви любите Бога всім своїм серцем і молитесь, аби стати знаряддям у Його руках, Господь помістить на вашому шляху Своїх особливих синів і дочок.

Книга під назвою *The Narcissism Epidemic* (Епідемія нарцисизму) розпочинається з прикладів, які набули надзвичайно великих масштабів в американській культурі:

“В одному з реаліті шоу дівчина, яка планує вечірку на свій 16-й день народження, хоче, щоб заблокували одну з важливих трас, аби духовий оркестр міг пройти маршем перед тим, як вона у всій величі ступить на червону доріжку. У книзі під назвою *My Beautiful Mommy* (Моя прекрасна матуся) пояснюють суть пластичних операцій малим дітям, мами яких готові лягти під ніж заради того, щоб здобути титул “Mommy Makeover” (Кращий макіяж у матусі). Зараз можна замовити підробних папарацці, які, коли ви будете виходити ввечері, будуть гнатися за вами, намагаючись зробити фото. Ви можете навіть принести додому підробний популярний “глянцевий” журнал, де будуть розміщені ті фото. У популярній пісні без жодного сарказму співається: “Я вірю, що світ має обертається навколо мене!” ... Немовлятам одягають дитячі нагрудники з вишивкою “Супермодель”, ... і вони смокчуть пустушки “Bling”, в той час як їхні батьки читають модернізовані дитячі віршики з *This Little Piggy Went to Prada* (Це маленьке поросятко пішло в Прада)”¹.

Як послідовники Ісуса Христа ми рішуче заперечуємо поняття того, що наше життя стосується лише нас. Натомість ми наслідуємо Спасителя, Який сказав:

“Хто великим із вас хоче бути,—хай буде слугою він вам.

А хто з вас бути першим бажає, нехай буде він вам за раба.

... Син Людський прийшов не на те, щоб служили Йому, а щоб послужити, і душу Свою дати на викуп за багатьох” (Матвій 20:26–28).

Ми плекаємо Його слова:

“Любіть один одного! Як Я вас полюбив” (Іван 13:34; див. також Іван 15:12).

“Паси ягнята Мої! ... Паси вівці Мої” (Іван 21:15, 16).

“Ти ж колись, як навернешся, зміцни братню свою” (Лука 22:32).

“Допомагай слабким, піднімай руки, що опустилися, і зміцнюй ослаблі коліна” (Учення і Завіти 81:5).

Ось приклад доброго, подібного до Христового служіння, яке відбувається серед членів Господньої Церкви.

Одна студентка Університету Бригама Янга нещодавно написала:

“У мене був дійсно складний період. Одного дня мені було дуже важко, я мало не плакала. Я мовчки благала і молилася, щоб мати силу далі йти вперед. Саме в ту мить моя сусідка по кімнаті надіслала текстове повідомлення, висловлюючи свою любов до мене. Вона поділилася уривком з Писань і свідченням. Це додало мені так багато сил, втішення й надії у мить розпачу”.

Хочу поділитися з вами кількома думками, які, як я сподіваюся, покращать уже й без того дивовижне служіння, яке ви здійснюєте між собою. Перший аспект є таким: Пам’ятайте першу заповідь, перш ніж почнете застосовувати другу. Один юнак підійшов до Спасителя й запитав:

“Учителю, котра заповідь найбільша в Законі?”

Він же промовив йому: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою”.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе” (Матвій 22:36–39).

Ваша здатність у більш священний спосіб любити свого ближнього, турбуватися про інших людей і служити залежатиме від того, наскільки ретельно ви дотримуетесь першої заповіді.

Ще один вид доброго служіння

Існує унікальний, божественний дар служіння, притаманний людині, яка любить Бога всім своїм серцем і має непорушну, стійку, міцну віру в Ісуса Христа та у відновлену євангелію (див. Ефесянам 3:17; Колоссянам 1:23; 1 Нефій 2:10; Мосія 5:15; Алма 1:25; 3 Нефій 6:14) і яка з точністю дотримується заповідей.

Дозвольте мені звернутися до прикладів, які вам уже відомі. По всьому світу молодше покоління втрачає віру, особливо віру в конкретну релігію. Коли в 1975 році я закінчував УБЯ, кількість дорослої молоді (віком від 18 до 24 років), яка сповідувала певну релігію, сягала 90 відсотків. Зараз цей показник сягає 66 відсотків. “Третина дорослої молоді не належить до жодного віросповідання”².

У 2001 році релігієзнавець Роберт С. Фуллер написав книгу під назвою *Spiritual, But Not Religious* (Духовні, але не релігійні)³. Тяжіння до особистої духовності поза

формальною релігією дійсно спостерігалось 20 років тому, але ця тенденція все менше спостерігається в сьогоденному світі. Доросла молодь у Сполучених Штатах у наш час менше молиться, менше вірить у Бога, менше вірить у Біблію і менше вірить у заповіді⁴. Наївно вірити, що світові тенденції неспроможні впливати й на нас—навіть найбільш обраних.

Турбота про інших—у фізичному та емоційному плані—вимагає безкорисливого і чуйного серця. Ця турбота є важливою складовою євангелії. Вона виявляється добрими людьми як у Церкві, так і поза нею, як віруючими, так і невіруючими. Є багато чудових, добрих людей по всьому світу, і ми можемо у них навчатися.

Однак унікальним для навернених членів Церкви Ісуса Христа є інший вид служіння. Як послідовники Спасителя ми маємо можливість служити так, щоб допомогти другу не похитнутися у вірі, лагідно нагадати сусіду по кімнаті, що читання Книги Мормона кожного дня дійсно приносить благословення, і показати члену приходу, що норми Церкви—це не просто набір правил, але спосіб, за допомогою якого ми наближаємося до Бога і здобуваємо щастя.

Людина з добрим серцем може допомогти комусь замінити шину, відвести сусіда до лікаря, повечеряти з кимось, хто сумує, або усміхнутися і привітати людину, щоб покращити її день.

Втім людина, яка дотримується першої заповіді, доповнить ці акти служіння, підбадьоривши того, хто успішно дотримується заповідей, надавши мудру пораду, аби зміцнити віру того, хто відходить від віри чи потребує допомоги, аби повернутися на шлях, з якого зійшов.

Я закликаю вас докладати більших зусиль, аби служити одне одному в духовному плані. Таке духовне служіння може початися з саморобного печива чи гри в баскетбол. Але згодом цей більш святий спосіб служіння вимагатиме вашого серця і віри, сміливості в тому, щоб підтримати друга, коли ви помітите в ньому зміни на краще, та висловити занепокоєння тим, що, як ви бачите чи відчуваєте, не відповідає духу учнівства.

Облишмо самовдоволення і натомість маймо духовну сміливість служити в більш священний спосіб, особливо у справі зміцнення віри інших людей. Щоб розворушити свою уяву, обміркуйте такі можливі ситуації:

- Ви помічаєте, що хтось із друзів проводить надто багато часу, граючи в ігри на смартфоні, але рідко долучається до розмов на євангельські теми.
- Ви відчуваєте, що, можливо, один з членів приходу, має проблеми з порнографією.
- Ваші друзі присвячують надто багато часу, роблячи фотографії, які важко назвати скромними, і розміщують їх у соцмережах.
- Ви помічаєте, що людина, якій раніше подобалося розмовляти про Книгу Мормона, тепер ледь про неї згадує.
- Ви помічаєте, що один з членів сім'ї, який раніше любив ходити до храму, зараз до нього не ходить.
- Ви помічаєте, що друг, який колись з вірою ставився до поради пророка, зараз сповнений критичизму.

- Ви знаєте колишнього місіонера, який став недбалим у носінні одягу, що підтверджує відданість храмовим завітам.
- Ви помічаєте, що один з членів приходу знаходить причини відвідувати в неділю інші місця замість церкви.
- Ви відчуваєте, що один з друзів почав виявляти нечесність у дрібницях.
- Ви знаєте людину, яка мала світло в очах після місії, але зараз здається, що те світло потьмяніло.
- У вас є друг який піднімає на сміх те, що є священним.
- У вас є друг, який занепав духом через невдалі побачення, і тепер каже: “Бог не любить мене”.
- Ви бачите, що негідна поведінка друга вплинула на його віру, і йому треба покаятися.

Чи ви можете уявити ці ситуації або подібні до них? Чи спали вам на думку конкретні імена? Апостол Павло сказав: “Бо ми не маємо боротьби проти крові та тіла, але проти початків, проти влади, світоправителів цієї темряви, проти піднебесних духів злоби” (Ефесьянам 6:12). Однією з найбільших потреб у світі є потреба мати більше віри в нашого Небесного Батька і Його Сина Ісуса Христа, а також мати більше бажання виконувати заповіді.

Служіння одному

Якщо ми наслідуємо приклад Спасителя, тоді наше служіння буде мати переважно такий характер: від однієї людини до іншої. Самаряниці біля криниці Спаситель сказав:

“Кожен, хто воду цю п’є, буде прагнути знову.

А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік. ...

Каже жінка до Нього: “Дай мені, Пане, цієї води, щоб я пити не хотіла. ...

[Потім вона каже]: Я знаю, що прийде Месія, що зветься Христос, як Він прийде, то все розповість нам.

Промовляє до неї Ісус: Це Я, що розмовляю з тобою” (див. Іван 4:13–15, 25–26).

Навіть проголошуючи свою власну божественність, Ісус служив людині.

Легко полагодити за один раз спущену шину, однак навряд чи вдасться залагодити духовну проблему

шляхом одноразового служіння. Щоб відновити віру, необхідні час, розмови і підбадьорення. Це більш подібне до роси, що спадає з небес, ніж на струмінь води з пожежного шланга. Вам потрібно служити і служити, коли ви допомагаєте людині повернутися до Бога і знову покладатися на Спасителя і Його Спокуту.

Щоб служити в Господній спосіб, нам потрібна допомога Святого Духа. Президент Рассел М. Нельсон потужно висловився на цю тему під час генеральної конференції у квітні 2018 року: “В майбутньому буде неможливо вижити духовно без скеровуючого, спрямовуючого, втішаючого й постійного впливу Святого Духа”⁵.

Президент Нельсон додав: “Я закликаю вас сягнути вище ваших теперішніх духовних здібностей отримувати особисте одкровення”⁶. Він радив нам молитися, слухати, записувати свої думки і діяти.

Чи можемо ми застосовувати це служіння у більш священний спосіб? Давайте молитися, слухати і записувати свої думки, а потім діяти для тих людей, яким ми можемо служити.

Моліться, щоб мати можливості зміцнювати віру інших людей. Не всі з тих, кому ви допомагаєте, будуть

людьми, яких ви знаєте. Коли Ісус служив вдові з Наїну, Він був на шляху до міста. Однак Він побачив її, виявив їй співчуття і повернув її сина з мертвих. Його служіння змінило її життя (див. Лука 7:11–15).

Моліться, щоб мати можливість для служіння, слухайте, записуйте думки, а потім будьте готові діяти, коли на вашому шляху з'являтимуться люди.

Мене завжди зворушував заклик автора Псалмів: “Праворуч поглянь і побач: немає нікого знайомого, загинув притулок від мене, ніхто не питає за душу мою” (Псалми 142:4). Давайте допомагати тим, хто має такі почуття.

Знайдіть час для Духа

Щоб мати допомогу Святого Духа, нам необхідно підготувати свій розум і серце. У нашому поколінні нам потрібно дисциплінувати себе і стримувати у використанні технологічних пристроїв. Адам Альтер у своїй книзі *Irresistible* (Непереборний) розповідав про поведінку людей, залежних від електронних пристроїв та соціальних медіа. Він цитував Грега Хохмута, одного з інженерів-засновників Instagram, який сказав: “Завжди є ще один хештег, щоб на нього натиснути. Потім він починає жити своїм життям, як живий організм, і люди можуть потрапляти в залежність”⁷.

Пан Альтер додав: “Інстаграм, як і багато інших платформ соціальних медіа, є бездонним. Facebook має безліч матеріалів, які постійно оновлюються; Netflix автоматично перенесе до наступного епізоду в певній серії; Tinder заохочує користувачів гортати сторінки в пошуках кращої опції. ... За словами Трістана Гарріса, який є фахівцем з “етики дизайну” [соціальних медіа], справа не у відсутності сили волі в людях; справа в тому, що “є тисячі людей по той бік екрану, робота яких полягає в подоланні вашого почуття саморегуляції”⁸.

Пан Альтер продовжує: “Лайк” у Facebook

та Instagram попадає в [правильну психологічну] ноту, так само, як і винагорода за пройдено місію у World of Warcraft або коли ви бачите, що вашим твітом поділилися сотні користувачів Twitter. Люди, які створюють і вдосконалюють технології, ігри та інтерактивні засоби, дуже вправні в тому, що вони роблять. Вони проводять тисячі тестів з мільйонами користувачів, щоб дізнатися, які налаштування працюють, а які—ні; які фонові кольори, шрифти й аудіозвуки максимально приваблюють і мінімально відштовхують. У міру поглиблення досвіду, він стає непереборною, надзвичайно ефективною версією того, чим був раніше. У 2004 році Facebook був розвагою, [сьогодні]—це залежність”⁹.

Аби Дух перебував у нас, нам необхідно мати час і простір. Навчіться відкладати свої смартфони. Заплануйте час, коли ви свідомо не будете користуватися технологічними пристроями.

Під час генеральної конференції у квітні 2018 року президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, сказав: “Надто багато людей, маючи розумні пристрої, дозволяють собі фактично жити он-лайн—екрани освітлюють їхні обличчя вдень і вночі, а навушники в їхніх вухах блокують спокійний, тихий голос Духа. Якщо ми не знайдемо часу, щоб відкрити вуха, то можемо втратити нагоди почути голос Того, Хто сказав: “Вгамуйтеся та знайте, що Бог Я” [Псалми 45:11]. Немає нічого поганого в тому,

щоб користуватися перевагами технологій, даних через натхнення від Господа, але ми повинні користуватися ними з мудрістю”¹⁰.

Зміцнюйте одне одного

Коли я навчався на старших курсах в УБЯ, крім моєї дружини Кеті, чий вічний вплив є незрівнянним, були ще двоє сусідів по кімнаті—один до моєї місії, а один після неї, які значною мірою сформували мою духовну основу. Одного звали Рейд Робісон, який зараз є професором УБЯ з питань групової поведінки людей. Я познайомився з ним під час місії, і після того ми жили в одній кімнаті. Точність, з якою Рейд виконував заповіді,

його любов до пророка і непохитне свідчення про Спасителя зміцнювали мене і всіх навколо нього. І він продовжував бути прикладом для мене усі останні 45 років.

Інший сусід по кімнаті, якого я згадував,—це Террел Берд, який зараз живе у Сент-Джорджі, шт. Юта, США. Я познайомився з Террелом, коли ми разом навчалися у старших класах школи в Покателло, шт. Айдахо, США. Хоча ми разом грали в баскетбол, наша дружба поглиблювалася у міру його духовного зростання. Він відкрито ділився своїми духовними думками, які мав, та принципами життя, про які він читав або чув. Я був здивований, почувши таке від 17-річного юнака. Ми вирішили, що будемо жити в одній кімнаті в УБЯ.

У ті дні у нас не було комп’ютерів, у нас були друкарські машинки. Террел брав уривки з Писань, які мали для нього особливе значення, та цитати, які сприяли розвитку характеру, друкував їх, а потім зберігав у маленькій коробочці, аби часто до них звертатися. Звичним для нього було мати понад тисячу уривків з Писань і цитат, багато з яких він знав напам’ять. Хоча я працював—щоранку з 4 до 7 години прибирав бібліотеку—і мав повне навантаження в навчанні, спостерігаючи за Террелом, я почав створювати свою коробочку.

Ось одна з цитат, яку я досі пам’ятаю, хоча й минуло з того часу майже 50 років:

*“Розум—рушійна сила, яка формує й створює,
А Людина—це Розум, і завжди,
занурюючись в Думки й формуючи свої бажання,
вона отримує безліч радісних моментів, і безліч сумних—
не встигнеш подумати, як це уже сталося, бо
оточення є віддзеркаленням людини”¹¹.*

Звичайно, я також пам’ятаю потужні уривки з Писань, такі як цей: “Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене,—хоч і вмере, буде жити: І кожен, хто живе та хто вірує в Мене,—повіки не вмере” (Іван 11:25–26).

Террел допоміг мені, студенту-першокурснику УБЯ, вкласти у свій розум слова Писань і слова мудрості, які впливали на мене упродовж усього життя. Я вдячний Рейду Робісону й Террелу Берду за турботу про мою духовність у той час, який мав для мене вирішальне значення.

Ось кілька поетичних рядків, написаних моїм сусідом Томасом Л. Кеєм:

*“Дяка Богові за всіх, хто допомагає,
хто дійсно дбає.
Хто обіймає слабких
і молиться за них.*

*Дяка Богові за всіх, хто чує серце
і слухає слова.*

*Хто знає, що погляд і ніжний дотик
важливіші за все у світі.*

*Дяка Богові за тих, хто піднімає руки
і зміцнює ослаблі коліна.*

*Хто відновлює душі
непомітним служінням”¹².*

Мої дорогі друзі й товариші в учнівстві! Я складаю своє певне свідчення, що я знаю, Спаситель живий. Він воскрес. Він керує Своєю священною роботою на землі. Президент Нельсон є Його помазаним пророком на землі. Наш час на землі має вічну важливість.

Я обіцяю, що якщо ви будете любити Бога всім своїм серцем, молитиметеся про те, щоб бути зняряддям у Його руках, служитимете окремим людям, розвиватимете свою здатність отримувати одкровення і поклатися на вплив Святого Духа, Господь поставить на вашому шляху Своїх особливих синів і дочок, і ви станете тими ангелами, які їм служитимуть, благословляючи їхнє життя навіки. Ви будете служити у більш священний спосіб.

Я молюся, щоб це стало для вас чимось важливим упродовж вашого подальшого просування шляхом земного життя. Я складаю своє тверде й непохитне свідчення про Спасителя і про вашу вічну цінність для Нього, і що Він знову прийде й обніме нас, Його синів і дочок, як Своїх учнів. ■

З виступу “A Holier Approach to Ministering” (Більш священний підхід до служіння), що прозвучав на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 10 квітня 2018 р.

ПОСИЛАННЯ

1. Jean M. Twenge and W. Keith Campbell, *The Narcissism Epidemic: Living in the Age of Entitlement* (2009), 1.
2. Jean M. Twenge, *iGen: Why Today’s Super-Connected Kids Are Growing Up Less Rebellious, More Tolerant, Less Happy—and Completely Unprepared for Adulthood* (2017), 121; див. також Figure 5.1, 121.
3. Див. Robert C. Fuller, *Spiritual, But Not Religious: Understanding Unchurched America* (2001).
4. Див. Jean M. Twenge, *iGen*, 119–142.
5. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, *Ліягона*, трав. 2018, с. 96.
6. Рассел М. Нельсон, “Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя”, с. 95.
7. Greg Hochmuth, in Adam Alter, *Irresistible: The Rise of Addictive Technology and the Business of Keeping Us Hooked* (2017), 3; див. також Greg Hochmuth, in Natasha Singer, “Can’t Put Down Your Device? That’s by Design”, *The New York Times*, Dec. 5, 2015, nytimes.com.
8. Adam Alter, *Irresistible*, 3; див. також Tristan Harris, in Natasha Singer, “Can’t Put Down Your Device? That’s by Design”.
9. Adam Alter, *Irresistible*, 5.
10. М. Рассел Баллард, “Дорогоцінні дари від Бога”, трав. 2018, с.10.
11. James Allen, *As a Man Thinketh* (1902), frontispiece.
12. Thomas L. Kay, “Saints”, в *The Road I’ve Taken* (2016), 16; див. також “Saints,” music by Rachel Bastian, *New Era*, Sept. 1999, 51.

Як допомагати іншим людям отримати Господнє зцілення

Меррілі Браун Бойяк

Якось у неділю я прочитала вірш з Писань: “Істинно, істинно, Я кажу вам, це є Моя євангелія; і ви знаєте те, що ви повинні робити в Моїй церкві; бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити” (3 Нефій 27:21; курсив додано).

Я собі подумала: “Якими були діяння Христа на землі?” У першу чергу я подумала про дві речі: служіння і зцілення. Служити я можу, а як щодо зцілення? Звичайно ж, я неспроможна зцілювати інших, чи не так?

Я й сама нещодавно почала одужувати після операції, яка спричинила серйозну алергічну реакцію. Я відразу ж подумала про тих, хто допомагав мені під час процесу зцілення, і список був довгим. Якщо вони допомагали мені одужувати, то чи не могла б і я робити те саме щодо інших?

Кожен з нас може бути цілителем¹. Навколо нас багато людей, які страждають від фізичних, розумових і духовних хвороб. Їх може благословити ваша допомога.

Відвідування хворих

У Мосія 4:26 сказано: “Я б хотів, щоб ви передали від вашого майна бідним, кожна людина згідно з тим, що вона має, тобто нагодувати голодних, одягти роздягнених, відвідати хворих і надати їм допомогу, духовну і матеріальну, згідно з їхніми потребами”.

Коли людина страждає від хвороби—чи то фізичної, чи розумової, чи духовної—вона може бути дуже самотня. Люди проводять багато годин на самоті в спальні чи в лікарняній палаті, намагаючись одужати, і їхній дух часто буває пригніченим. Оскільки темрява проникає все глибше, відвідування турботливого друга або члена сім'ї може принести світло в їхнє життя.

Те, як ми відвідуємо хвору людину, також може бути важливим. Кілька жінок відповіли на моє запитання, як інші люди допомагали їм під час процесу одужання. Джуді з Аризони, прокоментувала: “У важкі часи дуже допомагає здатність вислуховувати. Вислуховувати і не судити”. Здатність терпляче, щиро і з любов'ю вислухати є великою підтримкою тим, хто хоче одужати.

Ми стаємо цілителями,
коли сприяємо тому,
щоб Господнє зцілення
благословило людей, які
страждають від фізичних,
розумових або духовних
хвороб.

Лінда з Каліфорнії, США, розповіла, як їй допомогло відвідування подруги: “Я пам'ятаю тих особливих людей у своєму житті—особливо тих, хто дійсно міг вислухати й надати пораду під впливом натхнення від Духа. Овдовівши у 30 років з п'ятьма малими дітьми на руках, я

глибше відчувала любов Небесного Батька і Спасителя завдяки моїй добрій подрузі Карен. Вона завжди відчувала, що мені потрібно, і завжди була готова вислухати. Я ніколи не почувалася самотньою, оскільки вона була постійним нагадуванням того, що як дочка Бога я маю чудовий зв'язок з Ним”.

Брати-служителі й сестри-служительки особливо вправно можуть оволодівати мистецтвом зцілення. Важливо відчувати потреби тих, хто страждає. Іноді короткий візит є доречним, оскільки хвора людина дуже стомлена. Іноді хворі самотні й нудьгують, тоді довший візит є тим, що вони потребують. Важливо також відчувати їхні індивідуальні особливості. Дехто хоче приватності й спокою, в той час як інші хочуть активної взаємодії й підтримки. Ми повинні спочатку визначити їхні потреби, а потім відповідним чином допомагати.

Нести тягарі один одного

Алма дуже красномовно описав наше зобов'язання наслідувати приклад Спасителя, коли в Книзі Мормона запитував віруючих, чи готові вони “прийти до кошари Бога і називатися Його народом, і ... нести тягарі один одного, так щоб вони були легшими” (Мосія 18:8).

Кожен з нас несе багато тягарів. З ними важко справлятися, коли ми хворі або боремося з розумовими розладами чи духовними труднощами. Цілитель—це той, хто

МИ—РУКИ ГОСПОДА

“Христос знає, як
досконало служити
іншим. Коли Спаси-
тель простягає Свої

руки, ті, кого Він торкається, відчувають духовний злет і, як наслідок, стають величнішими, сильнішими та кращими людьми.

Якщо ми є Його руками, чи не слід нам робити теж саме?”

Старійшина Дітер Ф. Ухтдорф, з Кворуму
Дванадцятьох Апостолів, “Ви—Мої руки”,
Ліягона, трав. 2010, с. 70.

допомагає нести тягарі інших людей, коли вони страждають.

Шеннон з Юти, США, розповіла, як її сусіди допомагали їй: “У той день, коли ми поховали нашого маленького сина, ми повернулися з цвинтаря й побачили, що наші сусіди упродовж тих годин, поки ми були на похованні, зібралися разом і повністю змінили ландшафт нашого двору. Вони посадили красиві кущі, дерева, квіти й навіть новий газон. Хоча ми були поглинуті невимовним сумом, їхній вдумливий вияв любові й підтримки був для нас початком процесу зцілення. Кожного року, коли наш прекрасний двір оживає, він служить нагадуванням про те, що любов і життя є вічними. Той досвід став для нас дійсно священним і сповненим символізму. Ми його ніколи не забудемо”.

Коли мені поставили діагноз раку молочної залози, я служила президентом Товариства допомоги і балотувалася на переобрання до нашої міської ради. Мій чоловік втратив роботу, і в нас було багато інших серйозних випробувань у той час. Мої радниці глибоко прониклися закликом “нести тягарі один одного” й допомогли нести той тягар, який лежав на мені. Мій єпископ узяв на себе деякі з моїх обов’язків. Мій чоловік узяв на себе приготування їжі й догляд за

домом. Я відчула смирення, спостерігаючи, що мої тягарі не зникли, але натомість їх зі мною розділили багато-багато людей, які виявили дар зцілювати.

Утішення

Алма також навчав, що послідовники Христа бажають “сумувати з тими, хто сумує; так, і співчувати тим, хто потребує співчуття” (Мосія 18:9).

Надавати втішення означає виявляти співчуття, доброту, вдумливість, турботу, любов і милосердя. Це означає огорнути хворих або страждених люблячими обіймами, аби допомогти їм вистояти у стражданнях.

Луанн (ім’я було змінено) стикнулася з духовними й моральними труднощами. Ось її думки про тих людей, які її втішали: “Вони бачили не мене в тому стані, в якому я була, а мій прихований потенціал, потенціал стати кимось більшим, мудрішим і добрішим. Я озирюся на колишню себе й іноді почуваюся трохи збентеженою через свою необізнаність. Мені й досі трохи соромно за свої провини й гріхи. Однак після гострого відчуття збентеження й сорому в моє життя завжди проливається зцілюючий бальзам, яким є благодать, милість, прощення і любов. Коли я бачу навколо себе людей, які виявляють мені все це, жало зникає. І я бачу, що вони допомагають мені зцілитися. Можливо, було б точніше сказати, що вони

“Вони створюють навколо мене атмосферу безпеки, у якій Спаситель, Головний Цілитель, може на мене впливати”

створюють навколо мене атмосферу безпеки—такий собі кокон благодаті, у якому Спаситель, Головний Цілитель, може на мене впливати. Змінювати мене. Змінювати моє серце”.

Втішаючи хворих, дуже важливо спрямувати їх до Головного Цілителя. Сабрі-

на з Юти сказала: “Немає кращого зцілення за те, яке може надати та людина, яка допомагає знайти шлях або повернутися до Бога. То може бути просте нагадування про давно відому істину: ти намагаєшся бути впertішим, ніж потрібно, і робиш усе своїми силами, не покладаючись на Бога”.

Необхідно бути чутливими до Духа, щоб утішати й допомагати хворим бути налаштованими позитиво. Був у моєму житті період,

коли я не могла добре спати упродовж багатьох місяців—за всю ніч я мала дві-три години неспокійного сну. Я дуже страждала від почуття занепокоєння й виснаження. Я була у багатьох лікарів, однак це не дало жодного результату. Нарешті, одна подруга порадила звернутися до лікаря-святого останніх днів, який відразу ж поставив мені правильний діагноз. Однак те, що він сказав після цього, мене здивувало: “Меррілі, найголовніше, що тобі необхідно зробити, це передати своє занепокоєння Богові”. Після цього він порадив кожного дня короткий час розмірковувати про документ “Живий Христос: Свідчення Апостолів”.

Кілька разів я спробувала зануритися в ці розмірковування, однак безуспішно. Але я відчайдушно хотіла вилікуватися. Наступного дня я спокійно роздумувала про сильні слова: “Ми складаємо свідчення про реальність Його незрівнянного життя і безмежну добротність Його великої спокутної жертви”². Мене сповнила радість, коли я заглибилася думками у свідчення про нашого великого Цілителя і зрозуміла, що знайшла втішення і спокій для своєї душі.

Звертати увагу

Вивчаючи Писання у спробі наслідувати Ісуса в тому, як Він зцілював, ми читаємо, що Ісус постійно робив одне й те саме: Він звертав увагу на людей навколо Себе.

Христос помічав людей. Він розмовляв з самарянською жінкою попри табу, які існували в тогочасній культурі. Він приділив час, щоб благословити дітей. Він їв з митниками й грішниками та служив прокаженим і вигнанцям. Він приділяв увагу кожному.

Як послідовники Христа, які намагаються оволодіти Його здатністю зцілювати, ми можемо почати дивитися на людей очима Христа. Ми можемо знайти час, щоб привітатися, усміхнутися, запитати, як пройшов день. Ми можемо ніколи не дізнатися про вплив того цілющого бальзаму, яким були наші зусилля, на людей, що потерпають від самотності, депресії, хвороб, слабкості або страждань. Навіть прості вияви любові можуть мати сильний вплив.

Якщо ми виконуємо роботу Христа і беремо участь у зціленні інших людей, на нас проливатимуться великі благословення. Як казав Христос: “Що тільки вчинили ви одному з найменших братів Моїх цих,—те Мені ви вчинили” (Матвій 25:40). Йому, хто зцілював кожного з нас, Йому, Хто огортав нас обіймами любові частіше, ніж ми навіть знаємо, Йому, Хто запропонував нам цілющий бальзам Його Спокути, ми можемо запропонувати наші незначні зусилля, щоб допомогти у зціленні наших братів і сестер. Таким і є істинне мистецтво зцілення. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Див. “Я йтиму за Христом”, Гімни, № 129.
2. “Живий Христос: Свідчення апостолів”, *Лягона*, трав. 2017, друга сторінка обкладинки.

Квіти й фінансова стабільність

Мішель Волл

Господь збільшив мою спроможність,
розширив мої здібності й зробив з мене те,
чим я ніколи не стала б самотужки.

Мене завжди пригнічувало те, що я не закінчила коледж. Я знала, що, якщо щось трапиться з моїм чоловіком, я не буду готова забезпечувати свою сім'ю фінансово.

Потім стало щось неймовірне. Я отримала сповнений відчаю телефонний дзвінок, який перевернув усе моє життя.

“Телефонуй 911!—кричав мій чоловік, який потрапив у аварію.— На мене упав трактор і я не можу рухатися!”

Я викликала допомогу, а потім дісталася за рекордний час до ділянки, яку він розчищав, пройшла через довгий ряд автомобілів з надання невідкладної допомоги, що стояли на засипаній гравієм дорозі, до ділянки землі, яка належала нам в Пі-Ріджі, шт. Арканзас, США. Баррі був живий, але він дійсно лежав під двигуном трактора, який перевернувся.

За допомогою гідравлічного обладнання рятувальники підняли трактор і вивільнили Баррі. Було схоже, що його ноги, на які пролилося дизельне пальне, були в кількох

місцях зламані. Його швидко відвезли до травматичного центру, де він отримав благословення священства перш ніж йому зробили рентген.

Ми з подивом дізналися, що жодна кістка не була зламана, однак через дизельне пальне задня частина однієї ноги Баррі мала серйозний опік. Довге перебування під великою вагою призвело до інтоксикації нирок. Його життя було під загрозою.

Після того як Баррі провів 5 напружених днів у лікарні, рівень токсинів у його тілі нарешті почав знижуватися. Після цього настали місяці переодягання, пересадки шкіри, операцій та гіпербаричної кисневої терапії. Як тільки Баррі почав почувати себе достатньо добре, він знову повернувся до своєї роботи зі здійснення продажів, працюючи вдома.

“Ніхто не візьме мене на роботу”

Цей випадок змусив мене поглянути на своє життя по-іншому. Упродовж наступних років, думаючи про те, що я зможу робити, якщо втрачу Баррі, я виконувала певну волонтерську роботу, відвідувала курси й намагалася знайти тимчасову роботу. Але я не мала навичок, які б цінувалися на ринку праці, тож ніхто не брав мене на роботу.

Ми жили на фермі, у нас було пасовище для невеликої кількості тварин, тож я почала думати про фермерство як про засіб заробляти гроші. Одного дня у мене з’явилася ідея: квіти. Ознайомившись із тим,

як вирощувати квіти, я вирішили спробувати. Я поїхала на конференцію квітників і підготувалася до переходу від пасовища до посівних культур. Потім, у листопаді 2016 року, я записалася у клас із самозабезпечення, де навчали, як започаткувати власний бізнес.

Власний квітковий магазин.

12-тижневий курс був саме тим, чого я потребувала. Я мала загальний бізнес-план і багато цікавих ідей, але мені бракувало організаційних навичок. Під час занять з’явилися ідеї, про які я раніше навіть не думала. Я почала втілювати кожен з них у життя. Коли в той перший рік я працювала над вирощуванням і продажем квітів, засвоєні під час занять пропозиції та принципи почали діяти:

- Я знайшла позику з низьким відсотком.
- Я розширила свій ринок, включивши до нього фермерські базари й квіткові магазини.
- Я оголосила про проведення кількох заходів на нашій фермі, щоб розширити коло послуг.

У кінці 2017 року, після того як я займалася квітами вже рік, я зрозуміла, що продаж квітів до квіткових магазинів вимагає надто багато часу. “А чому б мені не відкрити власний квітковий магазин?” — подумала я. Місцевий квітковий магазин закритися, а його будівля була наче більшою на оці. Тож ми з чоловіком купили її, відремонтували й відкрили

квітковий магазин, де також продаються картини й художні вироби місцевих майстрів. Крім того, я започаткувала бізнес з оренди рослин та рослинного дизайну інтер’єру.

Я продаю свої квіти в нашому магазині, в кафе, в бутиках та в кіоску місцевого аеропорту. Кожного дня я отримую те, що мені потрібно.

Господь дбає

Я маю свідчення, що Господь дбає про мій бізнес. Він допоміг мені створити фінансову стабільність для себе і забезпечити часткову зайнятість кільком жінкам, які хочуть мати гнучкий графік роботи, а також студентам, які працюють і навчаються. Одна з наших дочок керує квітковою фермою, а два наших сина виконують основну роботу в полі та допомагають у будівництві теплиці. Баррі допомагає ввечері та на вихідні, коли треба піднімати щось важке.

Ми всі підтримуємо одне одного і працюємо разом. Це стало благословенням для всіх нас. Я постійно зайнята, але маю час для сім’ї, церковних покликань, обов’язків у служінні й виконання волонтерської роботи.

Моя робота, яка починається з насінини чи цибулини й закінчується квіткою, яку я пропоную покупцеві, приносить мені відчуття величезного задоволення. Я не маю жодних сумнівів, що Господь збільшив мою спроможність і зробив з мене те, чим я ніколи не стала б самотужки. ■

Автор живе в штаті Арканзас, США.

Марта і Марія

Камілла Фронк Олсон

Почесний професор факультету
стародавніх Писань Університету
Бригама Янга

*Незалежно від обраного
нами способу служіння,
найважливіше—це прийняти
Христа і йти за Ним усім
своїм серцем і розумом.*

У час, коли багато людей в Єрусалимі були спантеличені тим, ким же є Спаситель, Ісус навчав: “Коли хоче хто волю чинити Його, той довідається про науку” (Іван 7:17). Якщо ми хочемо більшого, ніж просто вивчати доктрину і дізнаватися, ким є Христос, та ставати Його учнями, нам необхідно привести нашу віру в дію. Історія про Марту і Марію показує, що є більше, ніж один спосіб служити Спасителю у нашому власному житті.

Невдовзі після цієї проповіді Ісус і кілька учнів пішли в дім Марти у Віфанії, щоб навчати євангелії. Марта взялася виконувати обов’язок гостинної господині, можливо, нагодувати гостей і зручно розмістити їх, у той час як її сестра Марія сиділа біля ніг Ісуса і слухала, що Він казав. (Див. Лука 10:38–42). Такий різний підхід цих сестер до служіння Учителю навчає нас поважати й шанувати тих, хто виявляє своє учнівство у різний спосіб. Учення Ісуса, викладене, в цій історії, також виявляє Його бачення того, що ті жінки були

вільні вибирати, як служити і як показувати своє учнівство.

Служіння шляхом віддавання

Безпосередньо перед тим, як Лука знайомить нас з Мартою і Марією, він записує притчу про доброго самарянина. У цій історії Спаситель навчав нас виявляти милість іншим людям, наприклад, годувати, надавати притулок і піклуватися про всіх, хто має певну нужду (див. Лука 10:30–37). Намагання Марти клопотатися “великою послугою” (Лука 10:40) вказує на те, що вона прийняла цей принцип, а його інтерпретацією було те, як її віра виявлялася в діях.

Щоб проілюструвати Своє вчення про те, що той, хто є більшим, служить іншим (див. Матвій 20:26–28; Лука 22:26–27), Ісус усе своє життя присвятив служінню. Марта відгукнулася на нього своїм бажанням послужити Йому. Розповідь про Марту й Марію показує двох жінок, які шляхом служіння й навчання стали взірцем істинної віри й учнівства. Так само, як

Марта виявляла свою любов до Христа шляхом служіння, ми можемо служити тим, хто навколо нас, зосереджуючись на своїй любові до нашого Спасителя в готовності навчатися і жити за Його євангелією.

Під час служіння нам слід пам’ятати, що є інші способи служіння і що ми не повинні засуджувати тих, хто до них вдається. Коли Марта “клопоталася” (Лука 10:40), вона була готова до суперечки, а це загрожувало добрим намірам Спасителевого відвідування.

Хоча Марта була гостинною й відповідальною, вона все ж поспішала й повністю зосередилася на клопотах. Вона поскаржилася Ісусу: “Господи, чи байдуже Тобі, що на мене саму полишила служити сестра моя? Скажи ж їй, щоб мені помогла” (Лука 10:40). Той протест був виявом розуміння, що служить лише вона. Вона не помічала інших способів служіння, яке здійснювали інші люди в той самий час, включаючи Марію й Самого Спасителя. Марта ілюструє принцип служіння, який полягав у тому,

Ми можемо застосовувати взірець Марти й Марії у своєму житті і просити скерування Духа, щоб служити найкращим чином.

щоб віддавати, але вона робила це без Духа. У нашому житті в цей час ми можемо також демонструвати свою любов до інших за допомогою вчинків і свого ставлення.

Служіння шляхом отримання

Голосом застереження Ісус визнає намагання Марти служити і її незадоволення, яке стало наслідком того служіння: “Марто, Марто, турбуєшся й журишся ти про багато чого” (Лука 10:41). Слова Спасителя мали на меті не принизити обраного Мартою способу служіння, але визнати право, яке мала Марія, служити шляхом слухання і навчання. Дії Марії показують нам, що є важливим для всіх тих, хто бажає наслідувати Його

незалежно від обраного ними типу служіння.

Марія дозволила Спасителю служити їй, слухаючи Його слова. Її приклад виявляє, що ми можемо показувати Спасителю свою любов, сидячи біля Його ніг, щоб навчатися і зростати в Дусі.

Потрібне одне

Відповіддю на суперечність Марти було визнання, що “потрібне одне” (Лука 10:42). Могутня сила простоти міститься в цьому, але *простий* може означати щось різне для кожного з нас. Норма “потрібного” міститься не в тому, що ми вкладаємо, а в наших мотивах. Незалежно від обраного нами способу служіння, найважливіше—це

прийняти Христа і йти за Ним усім своїм серцем і розумом.

Може бути так, що служити “так, як Марта”,—найбільш підходящий спосіб на даний момент, у той час як іншим разом треба вдатися до “Маріїної поведінки”, і, можливо, доведеться зробити щось таке, що не відповідає жодній з цих двох моделей. Ми можемо застосовувати взірець Марти й Марії у своєму житті та просити скерування Духа, щоб служити найкращим чином.

Давайте проаналізуємо своє ставлення під час служіння у свій обраний спосіб, пам’ятаючи, що наша рішучість йти за Ним має найбільше значення. Тож давайте завжди перебувати біля ніг Спасителя. ■

Єпископ Дін М. Девіс
Перший радник
у Верховному
єпископаті

Божественно скероване учнівство

Якщо ви будете намагатися ставати справжніми послідовниками нашого улюбленого Спасителя, Господь Бог небесний спрямує ваші дороги.

Я хочу звернутися до вас із двома запитаннями, на які сам намагався знайти відповіді, коли був молодим.

Перше: якщо ви присвятите своє життя служінню Богові, чи скерує Він ваші кроки і скористається вами для Своїх праведних цілей? Друге: якщо ви вирішите наслідувати Спасителя і йти шляхами учнівства, чи буде Господь наглядати за вами, вести, благословляти і сповнювати духом радості й задоволення, використовуючи вас у Своїх цілях?

Мої улюблені брати і сестри! Якщо ви віддасте своє серце Спасителеві і намагатиметеся іти з вірою й співчуттям тим шляхом, який Він заповів, то я знаю, що Господь скористається вами таким чином, якого ви зараз навіть не уявляєте.

“Але в мені немає нічого особливого,—скажете ви.—Я пересічна людина в усьому. Я не маю видатного розуму, красномовства, не ношу красивого одягу і навіть не маю витончених манер. Як може Бог мною скористатися?”

Від початку часів наш Небесний Батько звертався до тих, хто має посередні здібності, і використовував для Своїх цілей. Апостол Павло писав вам, хто живе зараз, так само, як і коринтянам у давнину:

“Бог вибрав немудре світу, щоб засоромити мудрих, і немічне світу Бог вибрав, щоб засоромити сильне, і простих світу, і погорджених, і незначних вибрав Бог, щоб значне знівечити, так щоб не хвалилося перед Богом жадне тіло” (1 Коринтянам 1:27–29).

Коли настав час, щоб Спаситель відновив Свою Церкву на землі, чому, на вашу думку, Він обрав простого малоосвіченого хлопця?

Чому, на вашу думку, Бог наказав Гедеонові, селянину, поступово відсилати військо додому, аж поки не залишилося 300 чоловіків, щоб протистояти незчисленному ворогові? (Див. Судді 7:1–25).

Чому, на вашу думку, наш Спаситель обрав рибалку бути Його головним апостолом і керувати Церквою після того, як Він піде з землі? (Див. Матвій 16:18).

По-перше, тому що “Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік-бо дивиться на лице, а Господь дивиться на серце” (1 Самуїлова 16:7).

По-друге, тому що Бог спроможний взяти найпростішу глину і створити шедевр. Дійсно, “коли за нас Бог, то хто проти нас?” (Див. Римлянам 8:31).

По-третє, Бог обирає слабке, щоб ніхто не міг сказати: “Я зробив це власними силами”.

Коли Петро, скромний рибалка, бере невелику групу віруючих і потім скеровує їх так, що вони перетворюються на потужну церкву, люди здіймають голос і дякують Богові.

Коли армію з тисяч воїнів перемагає загін з 300 чоловік, люди восхваляють Бога.

Коли хлопчик з прикордонних районів залишає плуг і перекладає найбільш надихаючий з часів Біблії текст, здатний змінювати життя, люди восхваляють не розум людини, а силу Бога.

Небесному Батькові не потрібно, щоб ви були сильні, розумні й красномовні. Йому необхідно, щоб ви прихилилися серцем до Нього, прагнули вшанувати Його, служачи Йому і виявляючи співчуття людям навколо вас.

Служіння Святого Духа

Друге, на що я хочу звернути вашу увагу, полягає ось у чому: якщо ви йтимете за Богом в істині й силі, Він благословить вас неймовірним чином.

У 2006 році Президент Гордон Б. Хінклі (1910–2008) та Перше Президентство вирішили, що в Сан-Сальвадорі, Сальвадор, має бути храм. Ми оглянули кілька ділянок, у тому числі посеред міста, у старій його частині. Коли ми переїжджали від ділянки до ділянки, жодна з них не здавалася підходящою.

Згодом ми проїжджали повз мало заселений район у західній частині міста. Я щось відчув у тому місці й пройшов кілька кварталів. Одна ділянка, оточена стіною, викликала особливу зацікавленість. Я поговорив з власниками і дізнався, що та ділянка не продається, тож пішов додому.

Однак пророк сказав, що храм має бути в Сан-Сальвадорі, тож я повернувся, щоб оглянути інші ділянки. Мою увагу знову привернула та ділянка за стіною, і я знову зв'язався з власниками. Вони знову відповіли, що ділянка не продається.

Я знову повернувся додому, однак не міг позбутися відчуття, що саме в тому місці буде храм. Я зв'язався із тією сім'єю і запитав, чи вони можуть зустрітися зі мною. Вони погодилися. Я знову поїхав до Сан-Сальвадору, зі мною був Роберт Фокс, мій друг і співробітник церковного відділу нерухомості. Того ранку, перш ніж почати день, ми стали на коліна в молитві в моїй кімнаті й попросили в Господа допомоги.

Коли ми в'їхали у ворота того дому, здавалося, що ми увійшли до священного гаю. Там були дерева і квіти, шум ззовні зник за воротами. Пан Мігель Дуеньяс, його брат і двоє синів Мігеля чекали на нас. Вони привітали нас і провели в дім своїх предків, який був великим і просторим.

Ми розповіли їм, що приїхали за дорученням Президента нашої Церкви і що він хотів благословити їхню країну й членів Церкви, побудувавши тут храм. Я показав зображення інших храмів. Я сказав, що відчув, що ділянка, на якій розташований їхній дім—дім їхніх предків—була саме тим місцем.

Не дивно, що вони знову відмовили, однак нам потрібно було зробити спробу. Тож майже годину ми шукали до них підхід: наприклад, пропонували купити інший будинок, обміняти його та ще багато інших варіантів, які спадали нам на думку. Втім вони були непохитними у своєму рішенні й відмовлялися прийняти будь-яку пропозицію.

Ми зробили все, що могли. Ми провели підготовку. Ми зробили все найкращим чином, доступним нам. Але цього просто не було достатньо.

У серці я звернувся з нагальною молитвою: “Батьку, будь ласка, допоможи нам зрозуміти, що сказати або зробити”.

Нарешті стало очевидним, що наша поїздка була марною. Здавалося, що ніщо не змінить їхню думку. Але коли я почав готуватися, щоб піти від них, щось сталося. Дух Господа наповнив кімнату. Його можна було відчутти на дотик. Кожен у кімнаті його відчув. То був один з найбільш потужних духовних моментів, які я будь-коли переживав.

Мігель Дуеньяс, який не був членом Церкви, почав плакати. Пан Дуеньяс звернувся до свого брата і сказав: “Якщо ми не можемо продати дім наших предків, чи можемо ми продати свою найкращу ділянку через дорогу?”

Його брат погодився. Потім ми обговорили іншу ділянку. Ці люди володіли кількома сотнями акрів землі через дорогу від дому їхніх предків, а центральна частина тієї ділянки трохи виступала вперед, таким чином з кожної автівки, яка їхатиме дорогою, буде видно храм.

Ту ділянку вони запропонували для будівництва Господнього храму. То дійсно було чудо. З тієї миті й надалі процес будівництва супроводжувався благословеннями. 21 серпня 2011 року президент Генрі Б. Айрінг, у той час перший радник у Першому Президентстві, освятив храм для Господнього служіння.

Я свідчу, що прекрасний храм прикрашає схили Сан-Сальвадору не тому, що брат Фокс чи я щось сказали

або зробили. Він височіє там сьогодні завдяки потужному служінню Святого Духа нашого Всемогутнього Бога.

Наш милостивий Батько

Якщо Бог достатньо дбає, аби послати Свого Духа і зробити так, щоб ділянку для храму можна було придбати, то невже ви думаєте, що Він не пошле Свого Духа і не підготує ваше серце й ваші кроки?

Ви є для Нього набагато дорожчими за ділянку землі. Ви є улюбленою дитиною вашого Вічного Батька. Ви—нащадок Бога всесвіту!

Невже ви сумніваєтеся, що Він піклується про вас? Невже ви сумніваєтеся, що Він використовує вас і благословить більш славетно, ніж ви здатні уявити?

У Писаннях сказано, що якщо ми “наді[ємося] на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не поклада[ємося]”, якщо ми “пізна[ємо] Його на всіх дорогах своїх, ... Він випростує [наші] стежки” (Приповісті 3:5–6).

Цар Веніямин чудово підсумував те послання, яке я хочу вам залишити. Він сказав: “Я б хотів, щоб ви зважили на благословенний і щасливий стан тих, хто виконує заповіді Бога. Бо знайте, вони благословенні в усьому, як у тлінному, так і в духовному; і якщо вони вистоять вірними до кінця, їх приймуть на небесах, щоб завдяки цьому вони могли жити з Богом у стані нескінченного щастя” (Мосія 2:41).

Я уславляю цю істину і свідчу про неї. Я свідчу, що бачив обіцяні благословення Бога, які неодноразово мали місце в моєму житті і житті багатьох інших людей.

Я обіцяю, що якщо ви прихилитеся серцем до свого Небесного Батька, якщо ви будете намагатися кожного дня любити Ісуса та йти за Ним більш досконалим чином, якщо ви зі співчуттям і добротою будете розділяти тягарі й піднімати руки тих людей, які поруч з вами долають труднощі, якщо ви будете прагнути стати справжніми послідовниками нашого улюбленого Спасителя, Господь Бог небесний спрямує ваші дороги. Він використовує вас для Своїх високих цілей. Він благословить вас надзвичайним чином. ■

З виступу “God Will Use You, God Will Bless You” (Бог скористається вами і благословить вас), виголошеного на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга 3 листопада 2015 року.

Зміна серця, зміна друзів

У підлітковому віці був період, коли я став дуже бунтівним і поведився зовсім не так, як мене виховували. Я почав вживати алкоголь, коли мені було 13, а в останньому класі школи я випивав на кожні вихідні.

Час від часу я ходив до церкви, щоб пом'якшити конфлікт з батьками, але під час причасних зборів я спав, а потім, перш ніж почнетися Недільна школа, я йшов на пляж. Якщо я скажу, що моїм батькам не подобалася моя поведінка, то майже нічого не скажу з огляду на те, що вони насправді відчували. Однак віддам їм належне—вони поважали мою свободу вибору, хоча й продовжували заохочувати мене жити за євангелією. Усе ж у мене не було наміру залишатися активним у Церкві, і, звичайно ж, я не збирався служити на місії.

Після закінчення школи я навчався у місцевому коледжі й не

припиняв своєї бунтівної поведінки. Втім пам'ятаю, як одного пізнього вечора лежав на дивані й думав про своє майбутнє. З якою дівчиною я одружуся? Я відвернувся від Господа. Чи знайду я знову дорогу назад? І хоч ці рішення були дуже важливими, я не відчував спонукання змінюватися.

Невдовзі я прийшов на вечірку, яка проводилася в дворі мого друга навколо палаючого багаття і де подавали алкоголь. Якийсь час я перекидався жартами зі своїми друзями, а потім на мить відійшов і закрив очі.

Коли я знову розплющив очі, то настав момент прозріння. Я дивився, як друзі роблять дурниці, і більше не бачив себе серед них. Я пішов і вирішив перестати пити й ходити на вечірки. Це означало, що мені необхідно буде змінити коло друзів, а то було нелегко. Однак мені вдалося.

Ті рішення благословили моє життя. Згодом я відслужив місію і

виконував багато покликань. А що більш важливо, я уклав храмовий шлюб з прекрасною жінкою. Це принесло в моє життя виняткові благословення.

Нещодавно я читав про навернення Алми і синів Мосії (див. Мосія 27) і про те, як вони пережили могутню зміну серця (див. Алма 5:12–14). Частково це сталося завдяки сповненим віри молитвам батька Алми. Тоді я подумав про своїх батьків і зрозумів, після того як минуло понад 30 років, що те прозріння, яке відбулося зі мною під час тієї вечірки, було прямим наслідком їхніх молитов.

Зараз, будучи батьком бунтівної дитини, я перебуваю в тому ж становищі, що й батько Алми і мої батьки. Однак, прикладаючи Писання до свого життя, я маю віру і надію, що одного дня моя дитина також відчужує зміну серця. ■

Ім'я не вказується, шт. Каліфорнія, США

На вечірці я дивився, як мої друзі роблять дурниці, і більше не бачив себе серед них.

Моя місіонерська мрія нарешті здійснилася

Багато років я мріяла про служіння на місії повного дня. Однак повернувшись додому після закінчення університету, я побачила, як сильно потрібна своїй сім'ї. У батька були проблеми зі здоров'ям, і сім'я потребувала фінансової допомоги. Будучи найстаршою дитиною, я відчувала, що маю залишитися вдома і допомогти. Небесний Батько благословив мене достойною роботою. Хоча зарплата не була великою, однак достатньою, щоб мати все необхідне.

Кожного разу, коли мене запитували про служіння на місії повного дня, я відповідала, що буду служити. Однак кожного разу, коли я так відповідала, мама дивилася на мене, та її погляд був і радісним, і сумним. Я знала, що якщо я скажу, що хочу поїхати на місію, вона погодиться і в той же час потайки буде боятися втратити сімейний дохід.

Минуло кілька років, і гідний носій священства запропонував мені укласти храмовий шлюб. Я погодилася. Потім Господь благословив нас трьома дітьми—двома дівчатками і хлопчиком. Серед найрадісніших моментів був той, коли наш син поїхав на місію. Дух втішення і спокою наповнив наш дім. Мені здавалося, що моє велике

Коли я читала розповіді моєї дочки про служіння на місії, то сповнилася духом місіонерського служіння. Я молилася, щоб мати можливість виконувати місіонерську роботу, і відчула спонування написати подрузі.

бажання служити на місії частково здійснилося.

Я дуже зраділа, коли найстарша дочка сказала, що також хоче служити на місії. Кожного тижня під час перебування на місії вона надсилала мені розповіді про свою роботу. Її свідчення надихало мене і сповнювало місіонерським духом. Я кожного дня молилася про можливість виконувати місіонерську роботу.

Одного дня, надсилаючи приватне послання подрузі через соціальні медіа, я відчула натхнення запитати у неї, чи захоче вона зустрітися з місіонерами. Вона відповіла: "Так". На сайті LDS.org я заповнила он-лайн форму, вказавши інформацію про зацікавлену Церквою, і невдовзі місіонери почали її навчати. Через три місяці вона приєдналася до Церкви. Її діти також охрестилися через кілька місяців. Відчуваючи скерування Духа, я запрошувала й інших друзів послухати місіонерів. Коли моя дочка приїхала додому, я також відчувала, що завершила 18-місячне місіонерське служіння.

Небесний Батько знав бажання мого серця і те, що було кращим для моєї сім'ї і для мене. Я вдячна, що Він задовольнив моє бажання служити місіонеркою, яке так довго жило в моєму серці. ■

Джин Деніел Дарой, пров. Онтаріо, Канада

Наша 30-річна подорож до храму

Перед від'їздом мого брата до Швейцарії Дух прошепотів моєму серцю, що ця подорож наблизить його до Спасителя і до Його Церкви.

Чез кілька місяців після мого хрищення мій молодший брат, Освальдо, приєднався до іншої церкви й став активним її членом. Однак я хотів, аби Освальдо дізнався про ту істину, яку знаю я. Особливо мені хотілося, щоб він проникся словами пророків.

Кожного місяця, коли я отримував журнал *Ліягона*, я давав його Освальдо. Я казав, що кілька тем у журналі можуть допомогти йому підготуватися до зборів у його церкві. Мені було приємно, коли він приймав мою пропозицію. Однак минуло багато років, і мені було сумно бачити, що брат не приймає відновлену евангелію Ісуса Христа.

Одного ранку Освальдо сказав сім'ї, що хоче залишити наш дім в Еквадорі й поїхати до Швейцарії. Я дав йому благословення в той день, коли він вирушав у дорогу. То був для мене дуже хвилюючий момент, оскільки Дух прошепотів, що ця подорож наблизить Освальдо до Спасителя і до Його Церкви.

У Швейцарії Освальдо познайомився з місіонерами і згодом запросив їх до свого дому. Поступово він встановив з ними міцні

дружні стосунки. Однак він сказав, що якщо місіонери почнуть говорити про хрищення, то він більше не буде їх приймати. Уявіть моє здивування і радість, коли я отримав від нього електронного листа, в якому він розповідав, що буде хреститися. Я приєднався до Церкви у 1981 році. Освальдо охрестився через 20 років, у травні 2001. Він отримав свій ендаумент у липні 2002 року і запечатався зі своєю дружиною у лютому 2003 року.

Коли Освальдо повернувся до Еквадору, він свідчив на причасних зборах. Зі сльозами на очах він сказав: "Мій брат ділився зі мною словами пророків. Ті слова надихали мене, коли я готувався до зборів у церкві, до якої раніше ходив, і це надихало багатьох людей. Слова пророків змінили моє життя. Вони допомогли мені дізнатися, що евангелія Ісуса Христа знову на землі у своїй повноті, силі та владі".

У квітні 2011 року ми з Освальдо запечаталися до своїх батьків у Гуаякільському Еквадорському храмі. Слова пророків благословили нашу сім'ю навіки. ■

Франсіско В. Фієрро, Ліма, Перу

Мученики і моє свідчення

Я скептично поставилася до того, чого місіонери навчали мене про Джозефа Сміта й Книгу Мормона. Моя перша думка була такою: Джозеф Сміт, як і багато так званих “пророків”, міг дати світові фальшиву книгу, намагаючись здобути багатство, популярність і славу героя.

Я не мала жодного наміру читати Книгу Мормона. Однак з часом дружба з місіонерами та ентузіазм, з яким вони ставилися до євангелії, поглибили мою зацікавленість їхнім посланням.

Коли я читала у Книзі Мормона вірші, які давали мені місіонери, я знайшла запрошення Моронія запитати в Бога зі щирим серцем, справжнім наміром і вірою в Христа, чи Книга Мормона істинна (див. Мороній 10:4–5). Я подумала: “Хто, знаючи, що книга фальшива, насмілиться пропонувати нам

запитати в Бога зі справжнім наміром та щирістю, чи Книга Мормона є істинною?”

Тоді одного дня місіонери розповіли, що Джозеф Сміт і його брат, Гайрум, зазнали мученицької смерті за свої свідчення. Раптом у мене з’явилася думка, що вони ніколи не віддали б своє життя за те, що, як вони знають, є фальшивкою. У ту мить тепле почуття, як палаючий вогонь, розлилося по моєму тілу. Я була свідком того, що Святий Дух підтвердив моєму серцю, що Джозеф Сміт дійсно був пророком. Завдяки цьому свідченню мене було охрищено й конфірмовано.

Я згадала про цей випадок через 25 років, коли читала виступ старійшини Джеффері Р. Холланда, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів. У своєму виступі старійшина Холланд запитав, чи продовжували б Джозеф і Гайрум у цей критичний момент

свої мученицької смерті ганьбити Бога, покладаючи своє життя, свою честь і вічне спасіння заради книги, яка, як вони знали, була фальшивою.

“Вони б цього не робили!— сказав старійшина Холланд.— Вони скоріше воліли померти, аніж заперечити божественне походження та вічну істинність Книги Мормона”¹.

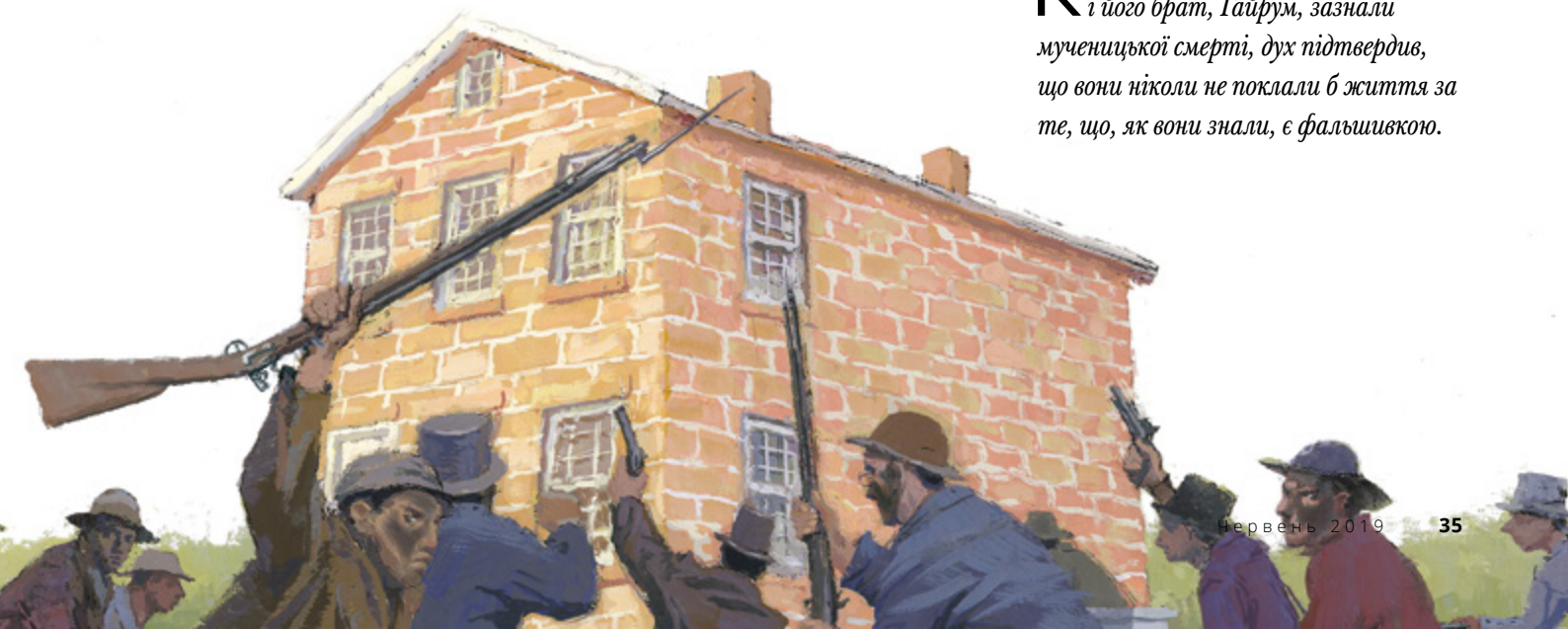
Слова старійшини Холланда були дуже переконливими і ще більше зміцнили моє свідчення про пророка Джозефа Сміта й силу Книги Мормона.

Я вдячна за пророка Джозефа Сміта. Він дав світові Книгу Мормона і з готовністю віддав своє життя, щоб бути свідком Ісуса Христа. Завдяки Книзі Мормона я дізналася про існування Бога і його любов до мене. ■
Сунджу Кім Муір, шт. Меріленд, США

ПОСИЛАННЯ

1. Джеффері Р. Холланд, “Безпека для душі”, *Ліагона*, лист. 2009, с. 89.

Коли я дізналася, що Джозеф Сміт і його брат, Гайрум, зазнали мученицької смерті, дух підтвердив, що вони ніколи не поклали б життя за те, що, як вони знали, є фальшивкою.

Ми віримо, що повинні бути досконалыми —в Христі

Під час проповіді на горі Ісус звернувся до нас із закликом бути досконалыми (див. Матвій 5:48). Проте оскільки ми всі неодмінно будемо робити помилки, як Бог може сподіватися, що ми будемо виконувати цю заповідь? Здобуваючи правильне розуміння Божих сподівань щодо нас, ми можемо зрозуміти, що мав на увазі пророк Мороній, коли сказав, що ми можемо бути “досконалі в Христі” (див. Мороній 10:32–33).

Що означає бути досконалыми?

“Грецьке слово, яке перекладається як *досконалий*, може також перекладатися як “довершений, закінчений, повністю розвинений” (в Матвій 5:48, виноска *b* англійської Біблії). Наш Спаситель просить нас ставати довершеними, закінченими, повністю розвиненими—бути досконалыми в чеснотах і якостях, взірцем яких є Він та Небесний Батько”¹.

“Вдосконалення, яке передбачає для нас Спаситель—це набагато більше, ніж безпомилкове життя. Це очікування стосується вічності, як сказав Господь у величній заступницькій молитві до

Свого Батька—щоб ми могли стати досконалыми і мали можливість жити з Ними у вічностях попереду”².

“Я вірю, що Ісус не мав бажання у Своїй проповіді на цю тему винести нам догану за наші недоліки. Ні, я вірю, що Він хотів віддати данину тому, ким є Бог, Вічний Батько, і чого ми можемо досягти з Ним у вічності”³. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Герріт У. Гонг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ставати досконалыми в Христі”, *Ліягона*, лип. 2014, с. 45.
2. Рассел М. Нельсон, “Perfection Pending”, *Ensign*, Nov. 1995, 86.
3. Джеффри Р. Холланд, “Отож, будьте досконалі—зрештою”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 41.

“Розуміння Спасителевої викупительної любові,

якою Він так щиро обдаровує, може звільнити нас від надуманих, неправильних, нереалістичних сподівань стосовно вдосконалення”.

Старійшина Герріт У. Гонг, з Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Ставати досконалыми в Христі”, *Ліягона*, лип. 2014, с. 42.

Що очікує від нас Бог

“Відрин[ути] від себе всю безбожність ... і люб[ити] Бога з усією вашою могутністю, розумом і силою” (Мороній 10:32).

З вірою в Ісуса Христа каються, коли ми помиляємося.

Дотримуватися заповідей або обіцянь, які ми дали Богові.

Робити все можливе, аби виконувати заповіді все життя.

“Продовжу[вати] з терпінням, доки вас не буде вдосконалено” (Учення і Завіті 67:13).

Чого Бог *не* очікує від нас

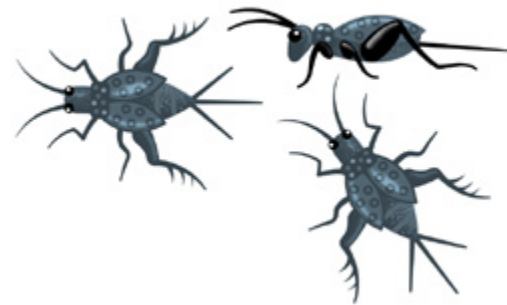
Що ми станемо досконалими *зараз!* Що ми ніколи не робитимемо помилок.

Що ми зациклимося на перфекціонізмі.

Що ми будемо постійно зайняті—лише працюватимемо і не матимемо розваг.

Що ми будемо критикувати себе за повільний розвиток.

Що ми будемо намагатися “заробити” свій шлях на небеса.

Гекони, цвіркуни й час із дітьми

Ненсі Томас

Я ніколи не уявляла, що рептилії матимуть вплив на мої стосунки з сином.

Мій син Даллін завжди любив рептилій. А я, на противагу, ніколи їх не любила. Ми дозволили йому завести рептилію за умови, що тваринка, яку він обере, поміститься в шланг пілососа, якщо вона опиниться поза кліткою, поки він буде в школі. Ми розглянули кілька варіантів—від жаб до ігуан,—перш ніж зупинилися на двох бархатистих леопардових геконах на ім'я Фаз і Даян.

Нові улюбленці Далліна приєдналися до нашої сім'ї, коли йому було сім років. Однією особливістю утримування геконів, про яку я не знала, було те, що їх раз на тиждень треба годувати цвіркунами—живими цвіркунами. Упродовж років ми з Далліном вирушали на “перегони за цвіркунами”. Найчастіше це було в незручний час, зазвичай увечері, коли ми намагалися випередити годинник перед закриттям зоомагазину.

Даян прожила лише три роки,

але Фаз прожив багато років і був здоровим та веселим. Майже під кінець навчання у школі Далліну дали завдання підготувати виступ на уроці риторики з використанням наочних матеріалів. Він звернувся до мене з чоловіком за ідеями. Ми запропонували йому розповісти про леопардових геконів, тому що він уже знав про них так багато і міг принести Фазу як наочність. Тоді Даллін сказав нам, що Фаз помер.

“Справді? Коли він помер?”—запитала я з недовірою.

Даллін сказав нам, що Фаз помер тиждень тому.

“Він у моїй кімнаті, але не хвилюйтеся. Він не буде смердіти. Я поклав його у два пакети”.

Побачивши наше здивування, Даллін пояснив: “Я проводжу експеримент. Хочу побачити, як він розкладається”.

Експеримент Далліна перетворився на дещо більше за спостереження того, як розкладається гекон. Він

уповільнював процес, поміщаючи Фазу в морозильник на пару тижнів, а потім виймаючи його, щоб він знову розкладався.

Минув рік. Коли Даллін уже був на місії, я мила морозильник і в глибині знайшла Фазу, все ще загорнутого у два пакети. Оскільки я готувала для Далліна посилку, то подумала, що було б цікаво продовжити цей маленький експеримент. Я обережно поклала Фазу в коробку, загорнула в красивий чорний у білий горошок папір і акуратно поклала в посилку з написом: “У твоїй посилці сюрприз”. Потім я з нетерпінням чекала відповіді.

Він писав: “Я думав про того гекона з того часу, як знову отримав його. Правду сказати, не стільки про гекона, скільки про час, який ми кожного тижня проводили в автомобілі, коли їхали за цвіркунами або в інших справах. Ти ділилася ідеями, історіями та своїм свідченням, поки ми їхали в машині. То було хорошим

приводом, щоб поїхати з тобою і поговорити (я не дуже багато говорив, однак слухав)”.

Ми купували цвіркунів. Хто б міг подумати? Ми, батьки, не завжди можемо передбачити, що саме справлятиме вплив. Часто це відбувається непомітно. Це може траплятися, коли ми ввечері вкладаємо дітей у ліжко, разом катаємося на лижах або просто їдемо машиною кудись у справах. Нам треба знаходити час, щоб побути з дітьми.

Спаситель показав найвеличніший приклад турботи про дітей.

Після того як Він цілий день навчав нефійців, Христос сказав людям привести до Нього своїх маленьких. Він став на коліна серед дітей і помолився. Після молитви Він заплакав. Після цього “Він узяв їхніх малих дітей, одного за другим, і благословив їх, і молився Батькові за них” (3 Нефій 17:21).

Ті діти знали, що Ісус їх любить. Він охоче провів з ними час. Він слухав їх, молився за них і благословив. Ті, хто був свідком цього, сповнилися такої сили, що, згідно з літописами, “око ніколи не бачило,

також і вухо ніколи не чуло досі такого великого і дивовижного, як те, що Ісус, як ми побачили і почули, говорив Батькові” (3 Нефій 17:16).

Вплив, який Ісус Христос мав на тих дітей, тривав упродовж поколінь. Якщо ми виявляємо зацікавленість і приділяємо час нашим дітям, навіть якщо ми просто їдемо з ними купувати цвіркунів, то можемо сподіватися, що наш вплив також триватиме упродовж поколінь. ■

Автор живе в штаті Мейн, США.

Якщо хтось із батьків або вони обоє не ходять до церкви

Кармел Ньюелл

Президент Рассел М. Нельсон виростав у домі, де панувала любов. Він дуже любив своїх батьків. Однак у дитинстві він ходив до церкви без мами й батька, і він палко бажав запечататися зі своєю сім'єю у храмі¹. Втім жодна дитина не повинна проходити шлях завітів на самоті. Любов і турбота членів сім'ї та приходу можуть заповнити порожнечу в серці тих дітей, які, можливо, не мають євангельської підтримки в домі. Зрештою, повноцінне євангельське навчання і хороший досвід, який здобувається вдома і в церкві, може допомогти кожній дитині відчувати любов Небесного Батька.

Для батьків, які ходять до церкви без подружжя

1. **Розповідайте про благословення, які приносить життя за євангелією.** Допоможіть дітям бачити, що життя за євангелією може приносити спокій—і воно полегшує тягарі. Поясніть, чому ви вирішили долучитися до Церкви, не кажучи нічого поганого про батька чи матір, який/яка вирішили не ходити до церкви. Поділіться своїми почуттями про те, як дотримання завітів хрищення приносить вам втішення і спрямування.

Коли ви розмовляєте з дітьми про все хороше, що відбувається вдома і в церкві, це може допомогти їм відчувати любов Небесного Батька.

2. **Розвивайте позитивне ставлення.** Допомагайте дітям бачити хороше в своїй сім'ї. Ви також можете допомагати їм бачити хороше в учителях, провідниках Церкви та в членах приходу. Поговоріть про те, що ваші діти дізналися в церкві. Не зосереджуйтеся на слабкостях або недоречних зауваженнях інших людей. Натомість кажіть щось

позитивне і виявляйте готовність навчатися від інших.

3. **Долайте негативні емоції.** Допомагайте дітям озвучити негативні емоції, такі як страх, самотність, розчарування і гнів. Тоді ви можете допомогти їм у подоланні тих емоцій за допомогою малювання, гри чи розмови. Якщо необхідно, ви можете також звернутися за професійною допомогою.

Зцілення поранених сердець допоможе кожному бути більш сприйнятливим до духовних почуттів та здобувати кращий досвід у церкві.

4. **При потребі звертайтеся по допомогу.** Якщо необхідна допомога, не чекайте, що хтось її запропонує. Іноді церковні провідники й члени приходу можуть не помічати наявності проблеми або можуть вагатися, чи слід надати допомогу без запрошення. Якщо дитині потрібне благословення, з молитвою подумайте, хто зможе допомогти, а потім попросіть. Також подумайте, кому ви можете допомогти.

Для дорослих

1. **Звертайте увагу на дітей і любіть тих, які приходять до церкви без одного з батьків або зовсім без батьків.** Дізнайтеся, як їх звать і вітайте їх тепло і приязно. Утримуйтеся від того, щоб засуджувати їхні обставини, і не ставте питання про відсутніх батьків. Якщо діти відчувають щирю любов від інших членів Церкви, існує більша ймовірність того, що вони почуватимуться невимушено, навчатимуться і відчуватимуть Духа.
2. **Будьте чуйними до особливих потреб.** Коли діти ходять до церкви без одного з батьків або без обох, подумайте, як певне вчення або вправа можуть на них вплинути. На уроці, присвяченому благословенням священства, навчайте, що кожен може отримати ці благословення. Якщо для вправи потрібно залучати батьків, залучайте всіх батьків. Пам'ятайте про дітей, які можуть болісно

реагувати на особливі дні, наприклад, День батька чи День матері.

3. **Допоможіть їм любити і зміцнювати свої сім'ї.** Навчайте дітей, що сім'ю встановлено Богом². Заохочуйте їх бути вдячними за все хороше, що є в їхніх сім'ях. Сімейно-історична робота може допомагати дітям усвідомити, що їхня сім'я почалася до їхнього народження. А виконання сімейно-історичної роботи може благословити їх "більшою згуртованістю і радістю та божественним захистом, доступним тим, хто вірно Йому служить"³
4. **Навчайте їх істинній доктрині.** Свобода волі—це ключова доктрина плану спасіння, і діти не несуть відповідальності за вибір і гріхи своїх батьків (див. Мойсей 6:54). Діти не винні в проблемах батьків і не несуть відповідальність за їхнє вирішення. Знання цього може допомогти дітям не так сильно хвилюватися про те, що вони не спроможні змінити, і бути вдячними за велику кількість благословень, які їхня сім'я отримує щодня.

Президент Генрі Б. Айрінг, другий радник у Першому Президентстві, навчав: "Наш Небесний Батько має величезне бажання зібрати і благословити всю Свою сім'ю. План дає можливість кожній Його дитині прийняти або відкинути запрошення. А сім'ї є центром цього плану"⁴. ■

Автор живе в штаті Юта, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Рассел М. Нельсон, "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", *Ліягона*, трав. 2018, сс. 93–96.
2. Див. "Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, лист. 2017, с. 145.
3. Квентін Л. Кук, "Радість від сімейно-історичної роботи", *Ліягона*, лют. 2016, с. 27.
4. Генрі Б. Айрінг, "Збирання Божої сім'ї", *Ліягона*, трав. 2017, с. 20.

ДЛЯ ДІТЕЙ

В журналі *Друг*:

- Історія з дитинства Президента Нельсона: "Вдячний за батьків" (черв. 2019, с. Д2)
- "Новий розділ" (черв. 2019, с. Д4)
- "Перший Майбутній день батька для Стівена" (*Ліягона*, черв. 2015, с. 72)

ДЛЯ МОЛОДІ

В журналі *Ліягона*:

- "Життя—це марафон" (квіт. 2019, с. 54)

Досконалий план

К оли востаннє ваші плани зазнавали невдачі? Минулого тижня? У мене так і сталося. Незалежно від того, якими досконалими можуть бути наші плани, **непередбачені повороти життя** є невід'ємною частиною земного життя. Я ніколи не планувала мати чотири викидні в період між народженням двох своїх дітей, але так сталося. Коли з молитвою складені плани дивують нас несподіваним чином— або просто розвалюються на очах—**що ми робимо?** У цьому номері дорослі молоді люди, які живуть за різних обставин, діляться знайденими відповідями на це запитання, коли життя сім'ї розгорталося не так, як було заплановано.

Мене і мого чоловіка викидні вибили з колії й розбили наші серця (див. с. 44). Кетрін та її чоловік докладали зусилля, щоб відкинути думку суспільства, дослухатися до Голосу Господа (див. с. 48).

Крім статей, які існують лише в цифровому форматі, Крістіна розповідає про свої страхи й вагання перед тим, як стати матір'ю, а Браян

докладно описує, як служба в армії мало не зірвала їх з дружиною сімейні плани. Кеті, доросла незаміжня дівчина, ділиться думками про вічну природу нашої ролі батьків.

Чи то ви чекаєте на дітей, які благословлять ваш дім, чи маєте більше дітей, ніж спочатку планували, або просто чекаєте на шлюб, одне можна сказати точно: **Небесний Батько має досконалий план**, і Він завжди веде й підтримує нас індивідуально, спеціально для нас спланованим чином, якщо ми прагнемо підкорити свою волю Його волі.

Незалежно від результату, саме **бажання приводити дітей у цей світ** благословить нас більш глибоким баченням великого плану щастя Небесного Батька. На якій би стадії зростання своєї сім'ї ви не перебували, коли ви читатимете наші історії, я щиро сподіваюся, що Святий Дух спрямує ваші думки або відповіді, які допомагатимуть на вашому шляху.

Приємного читання!

Martina von Bracht

НАЙКРАЩА ПОРАДА ...

Дорослі молоді люди діляться найкращими порадами, які вони отримували стосовно дітей:

“Коли ми тільки-но одружилися, один чудовий викладач сказав, що це рішення ви і ваше подружжя узгоджуєте з Господом. Він застерігав нас, що люди часто кажуть, що це лише стосується чоловіка і дружини, а Господь тут ні до чого. Оскільки ми долучали Господа до прийняття рішень, це благословило нас більше, ніж можна висловити словами”.

—**Бонні Корнік, шт. Айдахо, США**

“Не чекайте “підходящого часу”, щоб мати дітей”. Він ніколи не настане”.

—**Анні Холл, Квінсленд, Австралія**

“Не переймайтеся тим, що кажуть інші люди! Це стосується лише вас, вашого подружжя і Небесного Батька”.

—**Кулані Уолтерс, Окленд, Нова Зеландія**

Яку найкращу пораду ви отримували стосовно подолання труднощів? Надсилайте свої відповіді на liahona.lds.org до 30 червня 2019 року.

ПОДІЛІТЬСЯ СВОЄЮ ІСТОРІЄЮ

Чи є у вас дивовижна історія, якою ви можете поділитися? Або, може, ви хочете бачити статті на певну тематику? Якщо так, ми хочемо почути це від вас! Ви можете надіслати свої статті або відгуки на сайт liahona.lds.org

ПРО АВТОРІВ РУБРИКИ “ДЛЯ ДОРОСЛОЇ МОЛОДІ”

Маріан фон Брахт любить проводити час із сім'єю, музику і сонячне світло. Оскільки Маріан родом зі штату Мічиган, США, де сонце не завжди сяє, вона знає, що Світло Христа може освітити будь-який день, якими б густими не були хмари.

Кетрін Рамірес де Пінєда живе у Манагуа, Нікарагуа, і приєдналася до Церкви, коли їй було 18 років. Вона навчалася викладати англійську, як іноземну, і працює вчителькою початкової школи. Разом з чоловіком вони були запечатані в Гватемальському храмі і мають трьох чудових дітей.

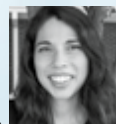
Кеті Сью Емблі вважає, що у світі багато прекрасних людей, чиїми історіями слід поділитися. Вона вивчає журналістику та іспанську мову, щоб #sharegoodness (ділитися добротою).

Браян Моррілл, його дружина і двоє їхніх дівчат живуть на військово-морській базі Норфолк у штаті Вірджинія, США. Будучи лейтенантом, він працює у ВМС офіцером-льотчиком на E-2 Hawkeye.

Крістіна Кросланд нещодавно закінчила Університет Бригама Янга. У свій вільний час вона читає і колекціонує книги для майбутньої бібліотеки своєї мрії. Разом з чоловіком вони зараз насолоджуються своїм новим будинком у Техасі, США, разом з маленькою донечкою.

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

44 Очікування на перехрестях життя

Маріан фон Брахт

48 Благословення мати дітей

Кетрін Рамірес де Пінєда

ЛИШЕ В ЦИФРОВОМУ ФОРМАТІ

Наша вічна сутність батьків
Кеті Сью Емблі

Потреби ВМС і наша сім'я
Браян Моррілл

Як я подолала страх мати дітей
Крістіна Кросланд

Шукайте ці статті та інше:

- На сайті liahona.lds.org
- У рубриці **Щотижневі новини дорослої молоді** (під заголовком “Доросла молодь” в Євангельській бібліотеці)
- На [facebook.com/liahona](https://www.facebook.com/liahona)

Очікування на перехрестях ЖИТТЯ

Коли у мене стався викидень за викиднем, мені здавалося, що я стою на червоному світлі на перехрестях свого життя. Однак, коли я звернулася до Господа, то зрозуміла, що кожна втрата супроводжувалася миром, баченням і зростанням.

Маріан фон Брахт

Я стискувала пальцями кермо, з нетерпінням дивлячись на червоне світло. Коли воно нарешті змінилося на зелене, то поїхала швидше, щоб лише знову зупинитися на червоному сигналі світлофора. Мені все ще потрібно було їхати 10 хвилин, щоб встигнути на урок до сестер-місіонерок, який мав початися 5 хвилин тому. Якби я була мудрішою матір'ю, я б передбачила 15-хвилинний вибух роздратування моєї майже трирічної дочки, спричинений моїм наближенням до вхідних дверей, однак я цього не зробила. Так, земля не перестане обертатися, як і раніше, якщо я запізнюся, але, з огляду на мої зусилля зробити щось хороше, хіба я не заслужила на те, щоб принаймні *кілька* світлофорів засвітилися для мене зеленим світлом? Поки я нетерпляче чекала на наступному світлофорі, то відчула, як моє незадоволення переростає в роздратування. "Я намагаюся зробити щось хороше, я докладаю до цього всіх зусиль! А де ж та допомога, якої я потребую?"

Двадцять місяців тому я ставила подібні запитання в подібній ситуації, однак місце було сповнене миром і спокоєм, якого не вистачало мені в ту мить перед світлофором.

У Священному гаю, в Пальмірі, шт. Нью-Йорк, ледь пробивалося листя на коричневих гілках, які були навколо мене. Здавалося, молода зелень на кущах, що вкривали землю, наповнювала повітря життям. Я чула лише шелест ніжного вітерця, наш візочок і свої кроки—ні автівок, ні гучних розмов. Однак, незважаючи на тишу, в моєму розумі вирували питання й непевність. Ми з чоловіком, Лансом, з боєм чекали 72 години на дзвінок від лікаря, щоб дізнатися результати останнього ультразвукового обстеження і аналізу крові. Я відчайдушно потребувала відповідей та втішення.

Заспокоєння

"Господь благословив їх Своім Духом і сказав їм: Заспокойтеся. І вони заспокоїлися" (Алма 17:10).

Мій погляд зупинився на притлумлених зимою клумбах біля Нью-Йоркського храму в Пальмірі. Мій розум чітко сформулював запитання, яке його обтяжувало: "Якщо я втрачу цю дитину, то чому? А що потім?" З ніжністю вітерця, який я відчувала, Господь сповнив мій розум спокоєм, якого мені так не вистачало. Мені більше не потрібен був лікар, щоб дізнатися про те, що я вже знала: я втрачу цю дитину. Однак я раптом зрозуміла, що ця крихітна душа була в досконалих, сповнених любові руках Небесного Батька. Відразу ж безнадія, яка мене охопила, змінилася заспокійливим миром, який підтримував мене в наступні тижні й місяці.

В очікуванні зеленого сигналу

“Я був вдячний за багато способів, у які Господь благословляв мене через Утішителя, коли мені потрібен був мир. Проте наш Небесний Батько дбає не лише про наше втішення, але й навіть ще більше—про наш подальший розвиток”¹ —Президент Генрі Б. Айрінг

Через кілька днів після відвідування Пальміри я пережила болісний викидень. Хоча відчуття миру й надалі підтримувало мене, після втрати я відчувала фізичну й емоційну слабкість і не підготовленість до того, що сталося потім. Спочатку я чекала на результати лабораторних аналізів, які виявили часткову молярну вагітність. Потім я чекала на результати аналізу крові щотижня, раз на два тижні, а згодом раз на місяць, щоб переконатися у відсутності ознак раку, який міг розвинутися внаслідок цього. Навіть упродовж довгих місяців очікування ми з Лансом постійно бачили руку Господа, яка в той час давала нам втішення та упевненість. Часткова молярна вагітність не мала тривалих наслідків і вже через шість місяців мій лікар сказав, що я можу знову вагітніти. Я знову була на життєвому шляху, який вів мене вперед; нарешті світло знову змінилося з червоного на зелене.

Але не минуло й трьох місяців, упродовж яких я зробила кілька аналізів крові, як у мене знову стався викидень—цього разу всього за тиждень до Різдва. Минуло ще три місяці, і наступний тест на вагітність з позитивним результатом окрилив мене надією лише для того, щоб через тиждень у мене стався викидень—ще один червоний сигнал світлофора.

Перевірка віри

“Навіть за наявності міцної віри більшість гір пересунути не вдасться. ... Якби всю протидію було обмежено, якби всі недуги було усунуто, тоді основні цілі плану Батька було б зведено нанівець”² —Старійшина Девід А. Беднар

Я знову завагітніла, і час народжувати дитину припадав на Різдвяну пору. У мене були хороші передчуття щодо цієї вагітності.

Ми бачили серцебиття на перших ультразвукових дослідженнях і знали, що члени сім'ї за нас моляться. Одного дня, коли ми були на сесії ендаументу в храмі, у мене з'явилася чітка думка: “Якщо я втрачу цю дитину, чи не похитнеться моя віра? Звичайно ж, ні. Але, звичайно ж, я не хочу мати ще одного викидня лише тому, що цього разу я готова прийняти Господню волю, якою б вона не була”.

Попри моє позитивне ставлення, через кілька тижнів я побачила знайомі ознаки, пішла на ультразвукове дослідження і почався процес, який був мені до болю знайомий. Моя віра не залишалася настільки ж міцною, як я сподівалася. Здавалося, що відповіді, які підтримували мене під час попередніх викиднів, не задовольняли цього разу. Накотила хвиля депресії. Я почувалася розбитою, спустошеною, навіть трохи зраженою. Ми з чоловіком не були єдиними, хто покладав сподівання на Господа. Наша донечка часто казала нам, як сильно хоче маленького братика чи сестричку. Нам було також боляче і за неї. Я звернулася зі своїм душевним болем до Господа в гарячій молитві і знову отримала чітке засвідчення, що Небесний Батько добре знав про мій біль і обставини та про те, що Він мене любить. Хоча мої обставини залишалися незмінними, той чудовий і простий випадок дивовижним чином полегшив мої тягарі й зробив мене спроможною справлятися з труднощами і навіть бути щасливою у своїх повсякденних справах. Що б там не сталося в майбутньому, зі мною все буде гаразд.

Коли через кілька місяців прийшли результати аналізу генетичного дослідження, ми знову були збентежені метою тих невдач у нашому житті. Я доклала всіх зусиль, щоб забути про власні бажання і узгодити свою волю з волею Господа, однак під час важких моментів моє серце вигукувало: “Чого я маю з цього навчитися? Я ж намагаюся робити щось хороше! А де ж та допомога, якої я потребую?”

Зміна реакції

“Важко—це константа! Всі ми стикаємося з викликами. Змінною є наша реакція на важке”³ —Старійшина Стенлі Г. Елліс

Через вісім місяців після четвертого викидня і усього через кілька тижнів після моєї стресової поїздки на зустріч із сестрами-місіонерками я спокійно чекала на світлофорі, їдучи додому, коли надійшли мої відповіді. Коли я дивилася, як поруч зі мною зупиняються інші автомобілі, які їхали тією ж дорогою переді мною, я побачила своє життя у перспективі вічності. Раптом я зрозуміла, що найважливіше в моїй подорожі—це залишатися на шляху, який поверне мене до небесного дому. На пункт мого призначення не впливатиме кількість “світлофорів”, біля яких мені доведеться чекати. Але матиме значення моя реакція на них.

Я почала радіти кожному світлофору в своєму житті, як у метафоричному, так і буквальному розумінні. Я сприймала їх не як марнування часу, а як можливість стати більш терплячою, здобути бачення, яке приходить лише у процесі очікування. Як кожен червоний сигнал світлофора поєднується із зеленим, який дозволяє рух у протилежному напрямку, я зрозуміла, що кожен світлофор у моєму житті відкривав дорогу зростанню, хоча й не обов'язково у такий спосіб, у який я сподівалася зрости саме в ту мить. Замість того, щоб фокусуватися на розчаруваннях, я почала насолоджуватися можливістю розвиватися, яка відкривається під час кожного несподіваного повороту подій.

Зосереджуватися на Спасителі

“Важливе запитання, яке слід обміркувати: “На що ми покладаємо нашу віру?” Чи зосереджена наша віра на тому, щоб просто прагнути полегшення болю й страждань, чи вона твердо зосереджена на Богові Батькові і Його святому плані та на Ісусі Христі і Його Спокуті?⁴ —Старійшина Дональд Л. Холлстром

Через два довгі роки після мого першого викидня я народила чудового здорового хлопчика. Упродовж часу, який вів до того радісного дня в нашій сім'ї, я прийшла до усвідомлення, що Ісус Христос не страждав за мене для того, щоб позбавити моє життя всіх страждань. Натомість Він страждав для того, щоб я зміцнювалася і зростала під час викликів, які переді мною поставатимуть. Хоча все ще болісно згадувати сумні моменти втрати і довгі місяці очікування, вони стали скарбом у моєму житті. У ті священні моменти я зрозуміла, що Спаситель знає мої особисті страждання. Він допомагав мені так, як міг допомагати лише той, хто особисто знає мої болі. Хоча часто здається, що протилежність у нашому житті стає перепоною на шляху до розвитку, Господь використовує ту протилежність, щоб скерувати нас до вищої мети, якщо ми знаємо Його любов і перебуваємо в ній. ■

Автор живе в штаті Техас, США.

ПОСИЛАННЯ

1. Генрі Б. Айрінг, “Зоставляю вам мир”, *Ліягона*, трав. 2017, с. 17.
2. Девід А. Беднар, “Прийняти Божу волю й призначений Ним час”, *Ліягона*, серп. 2016, с. 22.
3. Стенлі Г. Елліс, “Чи довіряємо ми Йому? Важко—це добре”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 113.
4. Дональд Л. Холлстром, “Чи припинився день чудес?”, *Ліягона*, лист. 2017, с. 90.

Люди не розуміють, чому ми хочемо мати більше дітей, але, завдяки нашим нащадкам, ми здатні краще зрозуміти любов Небесного Батька і розвинути свій божественний потенціал.

Благословення мати дітей

Кетрін Рамірес де Пінеда

“**Ц**е ваша остання дитина?” Коли я була вагітна третьою дитиною, вже маючи двох, старшій з яких не було й 5 років, здавалося, що люди мають висловити свою думку з приводу моїх дітей. “Це ваша остання дитина?” “А вам не здається, що ви надто поспішаєте?” “Що ви будете робити з трьома дітьми?” Такі запитання мені ставили постійно. Хоча це можна було зрозуміти, оскільки через економічні труднощі люди в моїй країні, зазвичай, мають одну дитину або двох, втім чого люди не знали, то це того, що, коли ми з чоловіком ще ходили на побачення, то обговорювали, скільки дітей хочемо мати і коли. Планування сім’ї було для нас важливим і серйозним рішенням, тож його нам обом необхідно було узгодити,

завжди шукаючи скерування від Бога. Ми слухали Духа, а не голоси людей навколо нас, і Господь благословляв нас дітьми.

Коли Господь укладав завіт з Авраамом, Він пообіцяв йому численне потомство (див. Буття 17:5–6; 22:17). З останнього уривка з Писань ми зрозуміли, що, на думку нашого Небесного Батька, діти—це одне з найбільших благословень, які ми можемо отримати. Завдяки своєму потомству, ми здатні краще зрозуміти любов Небесного Батька і розвинути свій божественний і вічний потенціал. Коли у вас є діти, ви не лише допомагаєте тим духам, які перебувають у доземному світі, прийти на землю й отримати тіло, але також маєте привілей навчати їх евангелії. На моє переконання, мало що в цьому житті готує нас краще до

вічного життя, ніж наявність дітей. Саме в сім'ях ми краще навчаємося застосовувати Господні якості. Зараз, коли я стала мамою, то отримую щоденне нагадування про те, як важливо розвивати близькі стосунки з Небесним Батьком. Я постійно молюся і прошу скерування, сили й терпіння та дякую Йому за велику кількість благословень, які приносять із собою діти.

Батьківство—це досвід, який змінює життя. Він несе з собою виклики, але й багато радості. Кожного разу, коли я чую, як найстарша дочка співає пісню Початкового товариства, або бачу, як мій дворічний син намагається не відкривати очі під час сімейної молитви, або коли я тримаю на руках свого хлопчика-немовля, поки він спить, я відчуваю, як моє серце сповнюється невимовною радістю. Наші діти—це

той запас енергії, який допомагає витерпіти до кінця, незважаючи на всі випробування, які постають перед нами в житті. Я по-справжньому вдячна Небесному Батькові за те, що дав мені можливість бути матір'ю своїх дітей.

Я знаю, що Небесний Батько любить нас. Я відчувала Його любов під час тих чудових моментів, сповнених справжньої вічної радості, а також під час випробувань. Він послав Свого Сина, Ісуса Христа, щоб показати нам шлях повернення до небесного дому. Я люблю свою сім'ю і знаю, що сім'ї можуть бути разом навіки. ■
Автор живе в Манагуа, Нікарагуа.

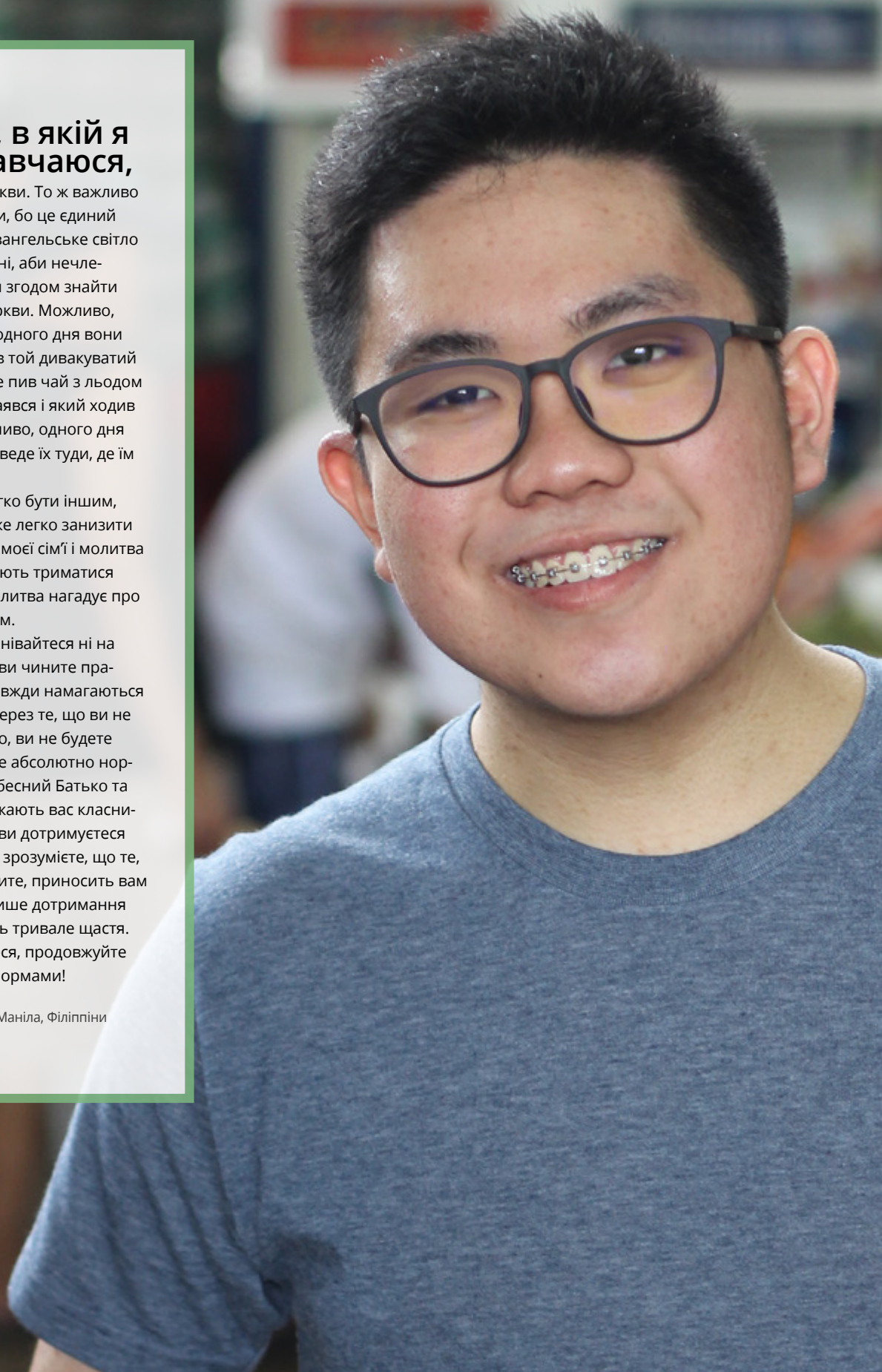
У школі, в якій я зараз навчаюся,

мало членів Церкви. То ж важливо жити за нормами, бо це єдиний спосіб того, як євангельське світло може сяяти в мені, аби нечлени церкви могли згодом знайти свій шлях до Церкви. Можливо, не зараз, однак одного дня вони згадають, що був той дивакуватий хлопець, який не пив чай з льодом і каву, який не лаявся і який ходив до церкви. Можливо, одного дня мій приклад приведе їх туди, де їм потрібно бути.

Не завжди легко бути іншим, вирізнитися. Дуже легко занизити норми. Приклад моєї сім'ї і молитва дійсно допомагають триматися кожного дня. Молитва нагадує про дотримання норм.

Ніколи не сумнівайтесь ні на мить у тому, що ви чините правильно. Люди завжди намагаються принизити вас через те, що ви не робите. Можливо, ви не будете дуже класним. Це абсолютно нормально. Ваш Небесний Батько та Ісус Христос вважають вас класними через те, що ви дотримуєтеся норм. Ви згодом зрозумієте, що те, що ви зараз робите, приносить вам щастя. Дійсно, лише дотримання завітів приносить тривале щастя. Тож не спиняйтеся, продовжуйте жити за своїми нормами!

Натан О., Маніла, Філіппіни

У ЦЬОМУ РОЗДІЛІ

- 52 Підготовка до життя:**
Встановлюючи реалістичні цілі, ви можете їх досягати
Чейкелл Уордлей
- 54 Розуміння плану спасіння**
принесло мені спокій
Ненсі Регольд Дж. Мікабані
- 56 Люди з Галілеї**
Бріанна Колл Герберт
- 60 Запитання і відповіді:**
Як мені навчитися не відволікатися на свої електронні пристрої, особливо в Церкві й на семінарії?
- 62 Місце для нас**
- 64 Останнє слово:**
“Не бійся, бо Я ж із тобою!”
Старійшина Девід А. Беднар

ВСТАНОВЛЮЮЧИ РЕАЛІСТИЧНІ ЦІЛІ, ви можете їх досягати

*Чи хочете ви вдосконалитися? Покращити певну навичку?
Навчитися чогось зовсім нового? Найвірогідніше, вам
необхідно встановити певні цілі, щоб цього досягнути.*

Чейкелл Уордлей

Співробітник редакції церковних журналів

Іноді ми робимо довгий перелік цілей і докладаємо багато зусиль, щоб їх досягнути, але потім забуваємо про них або просто здаємося. Знайома ситуація? Чому буває так, що коли ми хочемо змінитися або покращитися, нам іноді не вдається зосередитися на своїх цілях? Що ж, усе залежить від того, наскільки реалістичними є наші цілі і як багато ми готові над ними працювати!

Ось кілька підказок, які допоможуть встановлювати реалістичні цілі:

- **Встановлюйте різноманітні цілі.** Зосереджуйтеся на покращенні не одного, а багатьох аспектів свого життя. Спаситель показав досконалий приклад: “Ісус зростав мудрістю, і віком та благодаттю, у Бога й людей” (Лука 2:52). Це означає, що він зростав у фізичному, соціальному й духовному аспектах. Ви можете встановлювати цілі, щоб робити те саме. Знання того, що ваші цілі допоможуть вам стати кращою людиною, може мотивувати вас не відступитися від них.
- **Запишіть свої цілі.** Тримайте цілі там, де зможете бачити їх кожного дня! Де б вони не були: на дошці оголошень у вашій кімнаті, у вашій шафці в школі або навіть на вашому телефоні—часто перечитуйте їх. Чим більше ви нагадуєте собі про встановлені цілі, тим вірогідніше, що ви будете продовжувати працювати над ними.

НАЙВАЖЛИВІШІ ЦІЛІ

“Повернутися до [Божої] присутності та *отримати* вічні благословення, які приходять завдяки укладанню і дотриманню завітів, і є найважливішими цілями, які ми можемо поставити”.

Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Повернутися і отримати”, квітнева генеральна конференція 2017 року.

- **Будьте конкретними.** Якщо у вашому переліку цілей ви написали: “Навчитися чомусь новому”, то безсумнівно це досяжна ціль, однак не конкретна. Чого саме ви хочете навчитися? Грі на новому інструменті? Готувати за новим рецептом? А може це буде нове хобі? Будьте конкретними в тому, чого ви хочете досягнути!
- **Приділяйте час своїм цілям.** Оскільки життя стає таким напруженим, у вирі навчання, роботи, друзів і сім’ї дуже легко забути про цілі. Але якщо кожного дня, кожного тижня або з будь-якою іншою регулярністю ви приділятимете певний час для роботи над своїми цілями, то, найвірогідніше, ви від них не відійдете.
- **Встановіть короткотермінові цілі.** Ви можете встановлювати для себе великі цілі, але щоб досягати тих цілей, вам потрібно встановлювати невеликі проміжні цілі на цьому шляху. Одним словом, вам потрібен план. Наприклад, скажімо, ви хочете в цьому році пробігти марафон. Аби бути спроможними пробігти 42 км, вам потрібно почати з малого. Встановіть ціль кожного тижня пробігати по кілька кілометрів і поступово збільшуйте дистанцію кожного тижня. Коли ми складемо план досягнення своїх цілей, Бог допоможе нам бути успішними (див. Приповісті 16:9).
- **Не робіть надмірних зусиль.** Не встановлюйте надто багато цілей, аби не забути всього, що ви запланували зробити. Якщо ви почнете лише з пари важливих цілей, замість того, щоб одночасно виконувати 40, то ваш стрес буде меншим, а упевненість у тому, що ви їх досягнете,— більшою. Нам потрібно все робити “з мудрістю і за порядком; бо не обов’язково, щоб людина бігла швидше, ніж їй під силу” (Мосія 4:27). І коли ви досягаєте однієї цілі, то, ймовірно, що ви досягнете й іншої! З малого виходить те, що є великим. ■

Розуміння ПЛАНУ СПАСІННЯ

принесло
мені спокій

Коли у моєї мами виявили рак в останній стадії, я вважала, що в майбутньому мене чекає лише сум. Але потім вона склала своє свідчення про план спасіння.

Ненсі Регольд Дж. Мікабані

Кілька років тому в день, коли батьки святкували річницю подружнього життя, у моєї мами виявили 4 стадію раку підшлункової залози. Результат знімку КТ показував, що рак загрожував життю, і її тіло ставало все більш немічним. Саме в ту мить я зрозуміла, що моя мама довго не проживе.

Я не було до цього готова. Я уявляла, яким буде життя без мами. Усе було темним, похмурим і сумним. Не було більше ні радості, ні сміху—жодних теплих маминих обіймів, які мене втішали. Здавалося, що життя не буде взагалі.

Минали місяці, мамине тіло все більше слабшало. Але що мене вражало—це її бажання ходити до церкви, брати участь у нашому щоденному вивченні Писань, проводити уроки на домашніх сімейних вечорах і навіть сміятися з нами.

Одного дня я запитала її: “Невже ти не запитувала Небесного Батька? Невже ти не хотіла дізнатися, чому ти захворіла на рак?” Моя мама усміхнулася і поділилася свідченням про план спасіння. Вона сказала, що мені слід зрозуміти план спасіння, аби відчувати справжнє щастя, яке він приносить. Вона сказала, що коли я зрозумію, звідки ми прийшли, яка наша мета в цьому житті й куди ми йдемо, то я зрозумію, що ми завжди будемо разом, що насправді я ніколи її не втрачу. Вона заохочувала мене продовжувати готуватися до місії, розповідати про євангелію Ісуса Христа і про план спасіння іншим людям, аби й вони могли отримати благословення втішення і щастя.

Я зрозуміла, що мама мала рацію. Чому я маю боятися втратити її на землі, якщо знаю, що за умови дотримання своїх заповітів і послуху волі Батька я побачу її в наступному житті? Я відчувала заспокоєння.

Невдовзі мама померла. Під час церемонії прощання—особливої служби перед похованням, коли згадують все хороше про мамине життя—хоча мені й було важко, і я була сумна,

здавалося, що скрізь панував спокій, і я могла відчувати мамину присутність. Навіть люди навколо мене були у піднесеному настрої. Я знала, що мої почуття—це справжнє благословення, яке приносить розуміння Божого небесного плану.

Пізніше, коли настав час відвезти маму на цвинтар, маленький хлопчик підійшов до мене і запитав, чому я плачу. Я згадала, як думала про смерть мами раніше і вбачала в ній лише глибокий сум і горе. Я усміхнулася і опустила на коліна, щоб бути з ним на одному рівні. Я сказала йому: “Я знаю, що знову побачу свою маму, якщо буду й надалі виконувати Божі заповіді”. Хлопчик усміхнувся також, і я знала, що він відчуває той самий спокій, що і я.

Мама пішла з життя, однак не було темряви, горя і смутку, які, як я сподівалася, наповнять моє життя. Я попрощалася з нею і сказала, що ми побачимося в наступному житті. Я відчувала втішення, незважаючи на втрату. То було благословення, яке приносить розуміння плану спасіння. ■

Автор живе на Філіппінах.

Аби дізнатися більше про життя після смерті, читайте Учення і Завіти, розділ 76, де Господь описує тих, хто успадує цілестіальне, террестріальне і телестіальне царства й порівнює славу цих царств з сонцем, місяцем і зірками.

Люди з ГАЛІЛЕЇ

Бріанна Колл Герберт
Співробітник редакції церковних журналів

Коли Спаситель був на землі, Він навчав і служив багатьом людям. Ось дехто з тих людей, кому Ісус служив у Галілеї. Що ці люди сказали б, якби могли розповісти свої історії, що містяться в Писаннях? Ось кілька ідей.

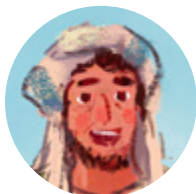
ДИТИНА: Я стояв неподалік від Ісуса і Його апостолів. Апостоли сперечалися про щось, а Ісус

запитав у них про це. Апостоли відразу замовчали, і ніхто не промовив жодного слова, бо вони сперечалися про те, хто з них буде найбільшим у царстві небесному. Тоді Спаситель жестом руки вказав на мене. Я стояв посеред них, і Він узяв мене на руки. Він сказав їм, що той, хто упокориться, як мала дитина, і буде найбільшим у царстві небесному. (Див. Марк 9:33-37; Матвій 18:1-5.)

ЮНАК: Я чув про Ісуса Христа і чудеса, які Він чинить для хворих. Тож коли Він прийшов до

Тіверіяди, я приєднався до натовпу, що йшов за Ним. Там було багато людей, приблизно 5000. У мене було п'ять ячмінних хлібів і дві рибки. Ісус узяв їх і благословив. Дивним чином усі наситилися тією їжею, яку я мав. Але це не все. Коли всі наситилися, учні позбирали залишки їжі. Вони наповнили ними 12 кошиків. (Див. Іван 6:5-14).

ЧОЛОВІК: Я був паралізований. А до того мене ще й час від часу трясло.

То було жахливо. Мої друзі почули, що Ісус навчає в одному будинку. Вони знали, що Він зможе мені допомогти, тож спробували принести мене до Нього. У будинку було повно людей, тоді вони вирішили спустити мене через дах. Вони розібрали його, а потім спустили мене і поклали перед Ісусом Христом. Коли Він мене побачив, то сказав, що мої гріхи прощаються. Він наказав мені підвестися, взяти свою постіль і йти. Я так і зробив—і всі були вражені! (Див. Марк 2:1–12).

ВЕЛЬМОЖА: Я в той час був у Кані. А мій син, який був у Капернаумі, помирає. Я чув, що

Ісус був десь неподалік, тож пішов до Нього. Коли я прийшов, то попросив його піти до Капернаума, щоб зцілити мого сина. Він наказав мені йти додому, бо мій син живий. Я повірив Йому. Коли я прийшов додому, мої слуги вийшли привітати мене. Вони сказали, що мій син живий. Я запитав їх, коли він почав одужувати. Вони відповіли, що вчора, о сьомій годині. То був той самий час, коли Христос сказав мені, що мій син живий! (Див. Іван 4:46–53).

**МАРІЯ
МАГДАЛИНА:**

Ісус Христос вигнав з мене сім дияволів. Я ходила за Ним, коли він ішов від села до села, проповідуючи євангелію. (Див. Лука 8:1–3). Коли Христа розп'яли, я була біля хреста (див. Іван 19:25). Я прийшла до гробниці, де поклали Його тіло. Я була першою людиною, яка побачила Його після Його воскресіння. Спочатку я подумала, що то був садівник, але коли Він назвав моє ім'я, я знала, що то був мій Спаситель. (Див. Іван 20:11–16).

САЛОМІЯ:

Я—дружина Зеведея і мати Якова та Івана, які були двома апостолами Ісуса Христа. Я ходила за Ним і служила, коли Він був у Галілеї. Я була й на Голгофі, коли Його розіп'яли. (Див. Марк 15:37–41). Я принесла пахощі до його гробниці, щоб намазати Його тіло, однак, коли я прийшла, Його там не було. Натомість я побачила чоловіка в довгому білому одязі. Спочатку я злякалася, але він сказав мені не боятися. Він сказав, що Ісус Христос воскрес і що я повинна розповісти про це апостолам. (Див. Марк 16:1–8).

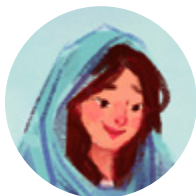
ТЕЩА СИМОНА

ПЕТРА: я була дуже хвора, у мене була гарячка. Коли Ісус Христос почув про це, Він прийшов до мене. Він узяв мене за руку й підняв. І гарячка відразу ж минула. Мені настільки полегшало, що я навіть могла служити тим, хто був поруч. (Див. Марк 1:29–31).

ВДОВА З НАЇНУ:

Мій син щойно помер. Я вже втратила чоловіка. Моє горе було дуже великим. І хоча біля мене було багато людей, я постійно плакала. Коли ми винесли тіло сина за міські ворота, до мене підійшов чоловік. То був Ісус Христос. Він пожалів мене і сказав, щоб я не плакала. Тоді Він підійшов до сина. Люди, які його несли, зупинилися. Ісус наказав синові піднятися. І він піднявся! Він сів і почав говорити, а потім підійшов до мене. Він був живий! Ми всі славили Бога і знали, що серед нас був великий пророк. (Див. Лука 7:1–17).

МАРІЯ: Я чула про Месію, Який мав прийти. Я навіть не сподівалася, що буду до цього причетна. Я була заручена з Йосипом, коли ангел сказав мені, що я народжу дитину, яка буде Сином Божим і називатиметься Ісусом. (Див. Лука 1:26–38). І Месія дійсно прийшов. Я народила Його у хліву. Пастухи і мудреці приходили до Нього і принесли Йому дари. (Див. Матвій 2:1–12; Лука 2:1–20.) Ми з Йосипом Його виховували, але Він завжди дивував нас. Одного разу ми не могли знайти Його три дні. Нарешті ми знайшли Його у храмі. Вчені мужі слухали Його і ставили запитання. (Див. Лука 2:40–52).

ПИЛИП: Я один з апостолів Христа. Він послав нас проповідувати євангелію. Він наказав нам зосередитися на загублених вівцях Ізраїля. Він також дав нам силу зцілювати хворих, очищувати прокажених, піднімати з мертвих і виганяти дияволів. Він наказав нам не брати ні грошей, ні одягу, однак Він застеріг, що нас будуть переслідувати. Але ми поклалися на Нього, бо знали, що якщо витерпимо до кінця, то будемо спасенні. (Див. Матвій 10:1–10; 17–18, 22–23).

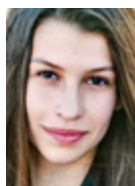
ТАДЕЙ ЮДА: Я—апостол Христа. Одного дня, коли Він нас навчав—а Він робив це часто—Він сказав, що скоро піде з землі. Він сказав нам, що якщо ми будемо дотримуватися Його заповідей і любитимемо Його, то Він прийде й покаже Себе нам. Він сказав, що пошле Святого Духа, щоб допомагати нам пам'ятати, чого Він нас навчав. (Див. Іван 14:19–27). ■

Як мені навчитися не відволікатися на свої електронні пристрої, особливо в Церкві й на семінарії?

“Електронні пристрої, такі як смартфони, є благословенням, але вони також можуть відволікати нас і не давати почути “тихий і спокійний голос”. Ці пристрої повинні бути нашими служителями, а не господарями ...

Коли смартфони починають ставати на заваді стосункам з друзями і сім'єю, (а ще важливіше—з Богом), нам потрібно зробити зміни”.

Президент М. Рассел Баллард, діючий президент Кворуму Дванадцятих Апостолів, “Будьте спокійними та знайте, що Я є Бог” (духовний вечір ЦСО для дорослої молоді, 4 травня 2014), broadcasts.lds.org.

Якщо не бачиш, то й забуваєш

Нещодавно я помітила за собою тенденцію користуватися електронними пристроями під час церковних і молодіжних заходів. Це стало звичкою. Як тільки я бачу свій телефон, я відразу ж беру його і перевіряю, чи не прийшли нові повідомлення або текстові послання. Як вирішити цю проблему? Я ховаю від себе телефон. Якщо він лежить у сумці, під стільцем або навіть у подруги—я не бачу телефон, і у мене немає спокуси скористатися ним.

Тейрін М., 15 років, шт. Флорида, США

Підготуйте свої пристрої так, щоб вони якнайменше вас відволікали

Підготуйте свої пристрої так само, як ви готуєте

свій розум і тіло до Суботнього дня. Під час уроків поставте мобільний телефон на беззвучний режим. Ви можете встановити додаток Євангельська бібліотека окремо від інших додатків, щоб, коли вам потрібно буде скористатися Писаннями або записником, вам не доводилося відволікатися на інші додатки.

Делгімар С., 21 рік, Сан-Паулу, Бразилія

Моліться про допомогу

Я шукаю Дух у молитві. Це допомагає мені мати силу не користуватися електронними пристроями в Суботній день та під час семінарії. Кожного разу, коли я молюся Небесному Батькові і читаю Книгу Мормона, то отримую підказку, що робити, аби не користуватися своїми пристроями.

Дезіре М., 18 років, округ Комо, Кат-Д'івуар

Не забувайте про паперові примірники!

Немає нічого поганого у використанні електронних пристроїв для вивчення євангелії, однак іноді ви втрачаєте над собою контроль. Щоб не відволікатися, намагайтеся використовувати паперові примірники Писань. Господь скерує вас. Ви багато чого навчитеся й будете відчувати Духа.

Аяна А., 13 років, Лагуна, Філіппіни

Відкладіть

У церкві я вимикаю звук на телефоні й тримаю телефон у кишені, якщо тільки не звертаюся до Писань. Під час причастя я зовсім ним не користуюся. Я не тримаю його в руках, щоб не піддатися спокусі скористатися ним.

Вільям В., 17 років, шт. Вірджинія, США

Відповіді слід розглядати як допомогу і спрямування, а не як офіційне проголошення вчень Церкви.

Що мені казати, коли друзі ставлять під сумнів наші вірування про шлюб і сім'ю?

У документі “Сім'я: Проголошення світові” Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів проголосили, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом і що сім'я є центральною частиною Творчого плану для вічної долі Його дітей” (familyproclamation.lds.org).

Це проголошення є “проголошення[м] вічної істини”, даної в процесі “отримання одкровення”, а не лише “заявою, яка відображає політику Церкви” (Даллін Х. Оукс, “План і Проголошення”, *Ліягона*, лист. 2017, сс. 30, 29). Ви можете ділитися особистим переконанням, що це так і є, і ви можете розповідати про благословення, які ці істини принесли вам.

Відповідаючи на запитання людей, нам слід уникати самовдоволеності або суперечок. Нам необхідно прагнути любити їх. Ті люди, які є відкритими й щирими, заслуговують на щирі відповідь. Але очевидним є і те, що дехто не ставиться до цього серйозно і просто хоче поглузувати або принизити ваші погляди; а якщо вони хочуть посперечатися, то краще цього уникати (див. Матвій 7:6).

Що ви думаєте?

“Як я можу бути позитивно налаштованим в присутності друзів, які перебувають у депресивному стані?”

Надсилайте свої відповіді і, за бажанням, фотографію високої роздільної здатності до 15 липня 2019 року на сайт liahona.lds.org (клацніть на “Submit an Article or Feedback” (Надіслати статтю або відгук)).

Відповіді можуть бути відредаговані для більш стислого чи ясного подання інформації.

БІЖИ!

ОДНОГО ВЕЧОРА я йшов додому. Я був лише за кілька кварталів від того місця, де трохи раніше ми зустрічалися з друзями, однак тепер зовсім стемніло. Я ледве міг бачити, куди йду.

Я помітив трьох юнаків, які йшли за мною. Я почав іти швидше, щоб віддалитися від них, але вони не відставали. В середині у мене з'явилися важкі відчуття. Потім у мене виникла чітка думка: біжи! Я почав бігти вгору. Підйом був крутий, однак я відчував силу, яка не була моєю. Вона перевищувала мою силу.

Тепер ті хлопці також бігли і не відставали. Я не знав, що ж робити далі. І знову в розумі з'явилася чітка думка, яка скерувала мене вниз

до вузького проходу. Коли я так зробив, то на свій подив побачив поліцейського. Знесилений бігом уздовж кількох кварталів і майже задихаючись, я звернувся до нього по допомогу. Коли ті хлопці побачили, що я розмовляю з поліцейським, вони перестали гнатися за мною, а потім пішли геть. Аби пересвідчитися, що мені нічого не загрожує, поліцейський провів мене додому.

Того вечора я постійно думав про спонукання, які отримував. Знання того, що Небесний Батько допомагав мені, принесло спокій. Я помолився і подякував Йому за скерування. Я знаю, що якщо ми дослухаємося до голосу Духа, то будемо в безпеці.

Мартін С., Пуерто-Мадрин, Аргентина

“Ви можете навчитися діяти відповідно до найкращого з усіх дороговказів— спонукань Святого Духа. Це— індивідуальне одкровення. Існує процес, за допомогою якого ми отримуємо застереження про духовні небезпеки”.

Президент Бойд К. Пекер (1924–2015), президент Кворуму Дванадцятьох Апостолів, “Spiritual Crocodiles”, *Ensign*, May 1976, 31.

—
Як я можу підготуватися, щоб почути спонукання?

1. Залишайтеся спокійними.

Якщо ви знайдете час, щоб спокійно подумати й поміркувати, це допоможе вам почути Духа (див. Псалми 45:11).

2. Кайтесь.

Покаяння очищує вас, аби Дух міг бути вашим супутником (див. Алма 34:36).

3. Навчайтеся.

Коли ви знаєте слова Господа, вам буде легше розпізнати Його голос (див. Учення і Завіти 1:38).

Я ВИРІШУЮ, КОЛИ ПРОКИДАТИСЯ

КОЖНОЇ НЕДІЛІ мама, зазвичай, будила мене, щоб я підготувалася до церкви й дісталася туди до початку зборів. Однак однієї неділі мама не розбудила мене. Я прокинулася сама і помітила, що не чую звичного шуму, яким супроводжується підготовка моєї сім'ї до церкви. Я схвильовано поглянула на годинник і зрозуміла, що вже на півгодини запізнилася до церкви. Я пропустила причастя. Ймовірно я пропусчу й Недільну школу також.

Я відчувала збентеження й самотність. Чому мама не розбудила мене вранці? Вона завжди мене будила. Втім пізніше мене пронизала думка: це не мамина відповідальність—будити мене, аби я вчасно прийшла до церкви,—а моя. Я сама уклала завіти з Небесним Батьком і несу відповідальність за їхнє дотримання.

Пізніше того дня мама пояснила, чому не розбудила мене, щоб іти до церкви. Вона сказала, що більше не буде мене будити. За її словами, я маю докладати власних зусиль і здобути власне свідчення.

Упродовж того тижня я постійно розмірковувала про те, що не зможу завжди жити за рахунок свідчення моїх батьків і що мені потрібно докладати більше зусиль, аби зміцнювати власне свідчення. З того часу я старанно намагалася прокидатися кожної неділі, аби вчасно приходити до церкви і приймати причастя. Я навчилася бути духовно незалежною.

Лія Альвес, Сеара, Бразилія

ВІД ОБРАЗИ ДО СПІВЧУТТЯ

Я **СТОЯЛА** в черзі разом з мамою, щоб заплатити за куплені продукти. У черзі було багато людей, тож мамі довелося нахилитися над маленьким хлопчиком, який стояв перед нами, аби щось купити. Маленький хлопчик ударив її. Коли він ударив її вдруге, мама відступила і сказала: "Будь ласка, не бийся?"

Мама хлопчика повернулася і сказала моїй мамі, що вона сама винна в тому, що її вдарили. Вона сказала нам ще багато образливих слів. Я дивилася на неї, коли вона відвернулася від нас і поводитися грубо також і з касиркою! Я зберігала спокій, але всередині я сердилася. Ситуація не давала мені спокою. Я знала, що сталося, і що ні моя мама, ні я ні в чому не були винні, однак я відчувала образу.

Коли ми повернулися додому, я пішла до своєї кімнати і взяла Писання. Після того як я трохи почитала, то відчула потребу помолитися. У мене був зовсім не той настрій, щоб молитися, втім я стала на коліна і почала молитися. Поступово я відчула, що молюся за ту жінку, яка так погано до нас поставилася. Мене сповнив найбільший спокій, який я лише мала у своєму житті. У моєму серці більше не було місця для гніву до неї. Я відчувала любов.

Тереса Г., шт. Айдахо, США

“Не бійся, бо Я ж із тобою!”

Старійшина Девід А. Беднар
З Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Один відомий воєначальник якось з особливим акцентом наголосив: “Ніколи не керуйтеся своїми страхами”¹.

Коли ми обдумуємо все, що навколо нас відбувається, у нас може виникати багато причин, щоб боятися, вагатися і не бути впевненими в тому, чи події нашого життя можуть дійсно розвиватися тим шляхом, якого ми так довго сподівалися.

Хтось із вас може поставити під сумнів або не довіряти власній спроможності досягнути успіху в мирських і духовних справах. Можливо, ви сумніваєтеся в тому, що Господні обіцяння надавати підтримку та скерування—які ви явно бачите і усвідомлюєте в житті багатьох інших людей—так само виявлятимуться і у вашому житті. Ви можете бути не впевнені, чи варто скористатися певною нагодою, бо ви не можете передбачити в усіх подробицях, як розгортатимуться події, тому не насмілюєтеся почати і зробити перші кроки на тому шляху. Або ви можете так сильно перейматися тим, що на вас чекає невдача, що не наважуєтеся діяти з вірою і йти вперед, таким чином збільшуючи ймовірність тієї невдачі, якої так боїтеся.

Щоб не керуватися своїми страхами, вам просто не потрібно дозволяти, щоб страхи й невпевненість визначали ваш життєвий курс, негативно впливали на ваше ставлення і поведінку, неналежно впливали на наші важливі рішення або відвертали чи відволікали від усього в цьому світі, що є чеснотним, хорошим

чи гідним похвали. Не керуватися страхами означає, що віра в Господа Ісуса Христа пересилує наші страхи і що ми йдемо вперед, покладаючись на Нього. Не керуватися страхами означає, що ми довіряємо Господньому проводу, запевненням і Його розкладу для нашого життя. Я обіцяю, що кожного з нас Господь може благословити і благословить скеруванням, захистом і тривалим щастям, якщо ми навчимося не керуватися своїми страхами.

Якщо ми виявляємо віру в Христа і довіряємо Його обіцянням, ми можемо ходити в темряві з абсолютною впевненістю, що наш шлях буде освітлено—принаймні достатньо, аби зробити наступний крок,—а потім наступний і ще один.

Джозеф Сміт проголосив: “Нам нічого боятися, якщо ми вірні”².

Президент Томас С. Монсон (1927–2018) радив: “Не бійтеся. Будьте в доброму гуморі. Майбутнє таке ж яскраве, як і ваша віра”³.

Якщо ви дивитесь в майбутнє з вірою, Спаситель ітиме перед вашим лицем, буде праворуч і ліворуч від вас, а Його Дух буде у ваших серцях (див. Учення і Завіти 84:88) в усіх ваших праведних справах і думках всі дні вашого життя. ■

З виступу на духовному вечорі в Університеті Бригама Янга-Гаваї, 15 грудня 2012 р.

ПОСИЛАННЯ

1. У Mary Anna Jackson, *Memoirs of Stonewall Jackson* (1895), 264.
2. *The Personal Writings of Joseph Smith*, ed. Dean C. Jessee, rev. ed. (2002), 338.
3. Томас С. Монсон, “Будьте у доброму гуморі”, квітнева генеральна конференція 2009 р.

Народився в
Сан-Леандро,
шт. Каліфорнія,
15 червня 1952 року.

Служив на
місії
на півдні
Німеччини

Служив президентом
УБЯ-Айдахо
з 1997 по 2004 рік

Старійшина

ДЕВІД А. БЕДНАР

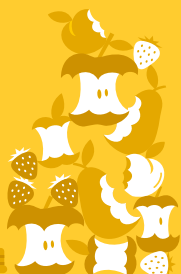

У 1975 році одружився
зі Сьюзен Робінсон у
**Солт-
Лейкському
храмі**

У дитинстві
**допома-
гав сім'ї
консер-
вувати
фрукти.**

Він жартує, що їв
більше фруктів,
ніж закладав у
банку.

Був
захисником у
**шкільній
футбольній
команді**

Познайомився зі своєю дружиною під час
гри в американський футбол.

**Вона справила на нього
враження,**
коли зловила м'яч з його довгої подачі.

Був
професором
у Техаському Техноло-
гічному університеті
та в Університеті
Арканзасу

Закінчив

**Університет Бригама
Янга**

Здобув ступінь доктора
у галузі вивчення групової поведінки
людей в Університеті Пердью

7 жовтня 2004 р.
підтриманий
в якості члена

**Кворуму
Дванадця-
тьох
Апостолів**

Має
трьох синів

Улюблений гімн
**"Спокутар
Ізраїля"**
(Гімни, № 6)

ДОРΟΣЛІЙ МОЛОДІ

ПЛАНУЄТЕ СІМ'Ю?

Цього місяця доросла молодь розповідає про труднощі, пов'язані з народженням дітей, та їхнє подолання

с. 42

МОЛОДІ
ПУТІВНИК У
ВСТАНОВЛЕННІ
ЦІЛЕЙ

с. 52

СМЕРТЬ І СУМ
ЗРОЗУМІТИ
БОЖИЙ ПЛАН

с. 54

НОВИЙ ЗАВІТ
ПОЗНАЙОМТЕСЯ З
ЛЮДЬМИ З ГАЛІЛЕЇ

с. 26, 56.

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

Друг

Привіт з
**Домініканської
Республіки!**

Див. сс. Д8-Д11

Президент
Рассел М.
Нельсон

Вдячний за батьків

Чи доводилося вам коли-небудь чекати, щоб сталося щось хороше? Що може допомогти вам чекати цього?

Усі восьмеро моїх прадідусів і прабабусь були наверненими до Церкви в Європі. Вони були дуже вірними в Церкві. Після того дехто з моїх предків перестав жити за євангелією. Через це мої батьки не дуже часто ходили до Церкви, коли я був дитиною.

Я любив своїх батьків. Вони навчили мене дуже важливим урокам. У мене не вистачає слів, щоб віддячити їм за нашу щасливу домівку. Але навіть коли я був ще хлопчиком, то знав, що щось втрачаю через те, що наша сім'я рідко ходить до церкви. Одного дня я їхав трамваем до книгарні, щоб знайти там книгу про Церкву. Мені подобалося вивчати євангелію.

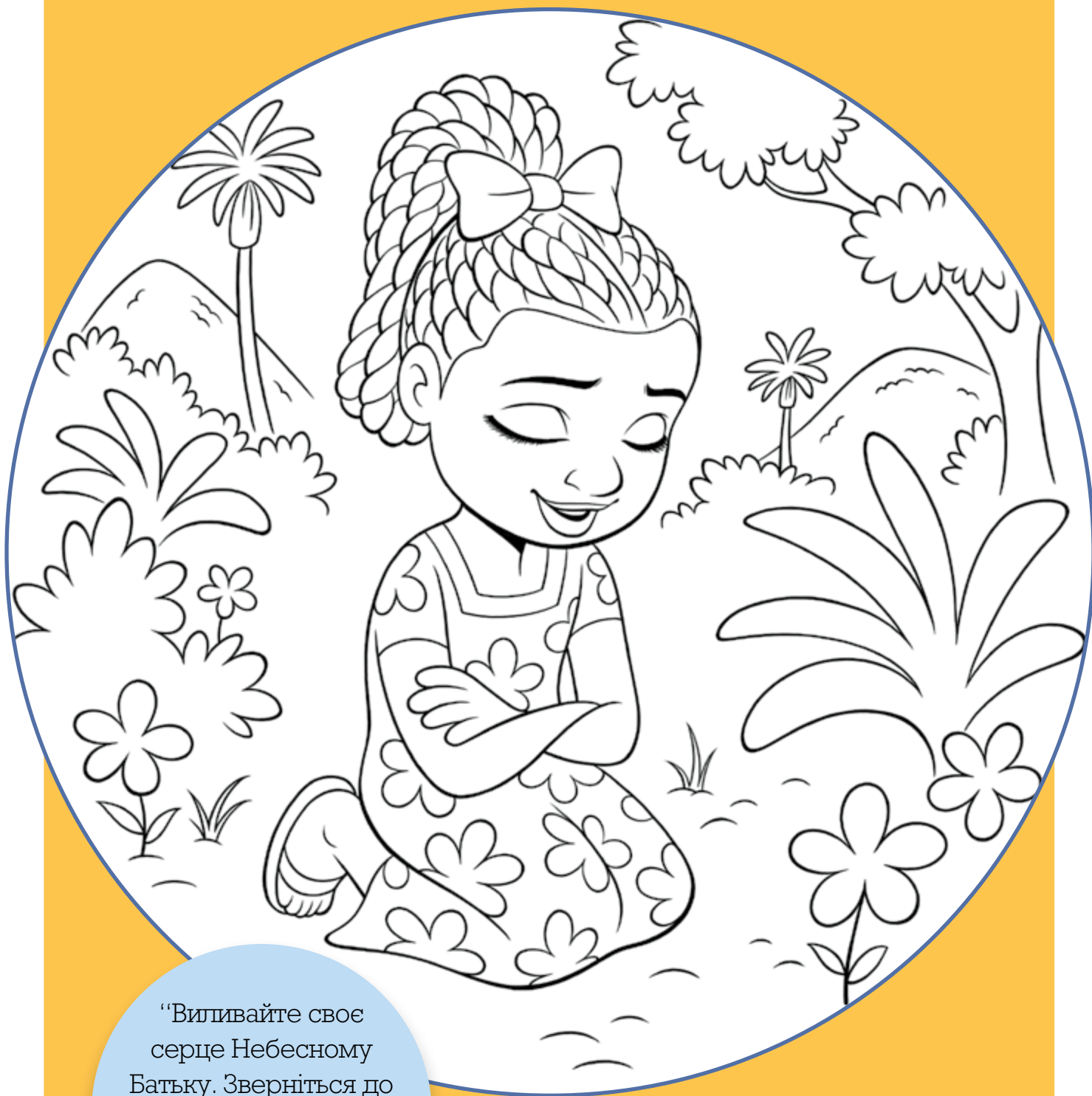
Коли я дізнався про Слово мудрості, то зрозумів, що мої батьки не живуть так, як навчає ця заповідь. А мені хотілося, щоб вони її дотримувалися! Тож одного дня

я розбив усі пляшки з алкоголем, які були у нашому домі, об цементну підлогу! Я думав, що батько покарає мене, однак він нічого мені про це не сказав.

Коли я підріс, то продовжував вивчати євангелію. Я почав розуміти прекрасний план Небесного Батька. Я охрестився, коли мені було 16 років. На Різдво я часто собі казав: "Я не хочу ще одного Різдвяного подарунка! Я лише хочу запечататися зі своїми батьками у храмі". Я чекав багато років, поки ця мрія здійснилася. Коли моїм батькам було вже за 80, ми нарешті запечаталися сім'єю! Того дня я відчував велику радість. Кожного дня я все ще відчуваю радість, що вони були запечатані разом, і я був запечатаний до них. ●

Адаптовано з "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", квітнева генеральна конференція 2018 р.

Розмальовка

“Виливайте своє
серце Небесному
Батьку. Зверніться до
Нього за відповіддю
і втіхою”,

—Президент
Рассел М. Нельсон

Новий. розділ

Джейн Мак-Брайд

Грунтується на справжніх подіях

“Усі ці благословення викликають в мені таку глибоку вдячність” (Children’s Songbook, 11).

Коли мама увійшла до кімнати, Сара розпаковувала коробку.

“А можна пофарбувати стіни жовтим кольором?”— запитала вона маму.

Вони щойно переїхали в новий будинок. Сара могла вибрати покривало і штори для своєї нової кімнати!

“Думаю, так,— сказала мама.— Жовтий—веселий колір”.

Сара поклала кілька книжок на маленьку полицку біля ліжка. Мама останнім часом не завжди почувалася радісною відтоді, як тато загинув внаслідок нещасного випадку. Сара обережно поставила улюблене фото тата біля

книжок, де вона могла бачити його кожного ранку, як тільки прокинеться.

Вона почула схлипування й побачила сльози у мами на очах.

“Я люблю тебе, мамо,— сказала Сара, обіймаючи маму за талію і міцно до неї притискуючись.—

Я люблю тебе ще більше”.

У суботу, яка передувала початку занять у школі, мама разом з Сарою одягнулися в старий одяг, пересунули меблі на середину Сариної кімнати і обережно занурили валики для фарбування в контейнери з жовтою фарбою. Через якийсь час стіни були пофарбовані в жовтий колір—так само, як їхні обличчя й одяг!

“Ти виглядаєш так, ніби по тобі розлилося сонячне світло”, — сказала мама, сміючись.

Сара хихикнула. “А ти виглядаєш так, ніби поруч з тобою вибухнув банан!”

Вони все ще сміялися, коли прибирали кімнату. Однак усмішка Сари розтанула, як тільки вона подумала, що завтра треба йти в Початкове товариство, а наступного дня до школи.

“Я хвилююся, коли думаю про церкву й нову школу, — сказала вона мамі, коли вони мили пензлі в раковині. — Я не знатиму нікого з учителів, дітей і взагалі нікого”.

Мама вимкнула воду і обняла Сару.

“Ти знайдеш друзів. У тебе добре серце, інші люди потягнуться до тебе. Просто будь собою, і друзі з’являться”.

Сарі стало трохи легше, втім вона все ще хвилювалася.

“Я б хотіла, аби тато був тут, щоб дати мені благословення, — сказала вона. — Як він завжди це робив перед початком навчального року”.

Якусь мить мама мовчала. “А якщо це зробить дядько Віятт? — сказала вона. — Я впевнена, що він з радістю дасть тобі благословення”.

Сара кивнула. Може благословення допоможе.

Того вечора Сарин дядько поклав руки їй на голову і дав благословення.

“Я благословляю тебе знанням того, що Спаситель знає твої потреби на початку цього нового розділу

твого життя, — сказав він. — Він не залишить тебе на самоті”.

Сара звернула особливу увагу на слова *новий розділ*. Вона любила читати, і їй завжди подобалося починати новий розділ у книзі.

Наступного ранку Сара з мамою пішли до церкви. Після причасних зборів мама допомогла Сарі знайти кімнату Початкового товариства. Одна дівчинка, яка там уже була, усміхнулася до Сари і привіталася.

“Якщо хочеш, можеш сідати тут”, — сказала вона, показавши на вільний стілець поруч з нею.

“Дякую, — сказала Сара. — Мене звуть Сара. Я тут новенька”.

“Мене звуть Мелоді. Я також новенька! Я тут лише другий тиждень”.

Невдовзі Мелоді і Сара розмовляли з іншими дітьми Початкового товариства. Їхня вчителька була дуже привітною.

“Сподіваюся, що і в школі все буде так само добре!” — подумала Сара, коли того вечора лягала спати.

Наступного дня Сара їхала на автобусі до своєї нової школи. Вона дуже зраділа, побачивши кількох дітей з Початкового товариства у своєму третьому класі.

“Дякую, Небесний Батьку, — мовчки молилася Сара, коли снідала зі своїми новими друзями. — Може, зрештою, і цей розділ буде хорошим”. ●

Автор живе в штаті Колорадо, США.

Старійшина Кук відвідує Бразилію

Старійшина Квентін Л. Кук і сестра Мері Кук їздили до Бразилії, щоб відвідати членів Церкви. Вони поїхали, щоб навчати і ділитися любов'ю Ісуса Христа.

Вони відвідали велике місто Белу-Оризонті. Назва того міста означає "красивий горизонт". Старійшина Кук сказав, що там найкращий захід сонця з усіх бачених ним!

Коли ми є світлом, то покращуємо світ.

Старійшина і сестра Кук відвідали Центр підготовки місіонерів. Місіонери діляться світлом Ісуса Христа кожного дня!

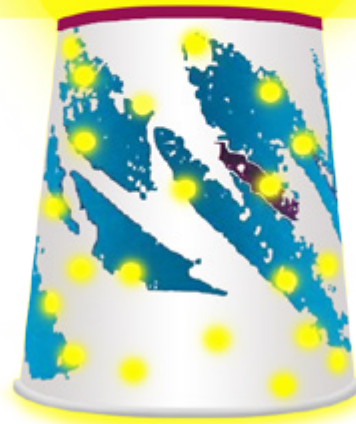

Діти були дуже раді зустрічі з апостолом Бога!

СПОСТЕРІГАЙТЕ ЗА ЗАХОДОМ СОНЦЯ

Приділіть час, щоб помилуватися заходом сонця, як це зробив старійшина Кук. Намалюйте захід сонця, який ви бачили. Потім подумайте, кому з однокласників, сусідів або членів сім'ї потрібен друг. Зробіть день цієї людини кращим, подарувавши свій малюнок.

Зробіть ліхтар

паперовий стакан
діркопробивач або гострий олівець
ліхтарик або сяюча паличка

1. За допомогою діркопробивача або олівця зробіть дірки по краю стаканчика. Зробіть дірки також у дні або виріжте його повністю (попросіть дорослих допомогти).
2. Прикрасьте стаканчик, як вам захочеться. А потім вставте ліхтарик або сяючу паличку під стаканчик.
3. Вимкніть світло і погляньте, як сяє ваш ліхтар!

Підказка: Якщо у вас немає паперових стаканчиків, ви можете скрутити аркуш цупкого паперу і скріпити кінці скотчем.

Як ви можете бути тим світлом вдома, у своєму районі, в школі?

В очікуванні на Яна

Джошуа Дж. Перкі

Співробітник редакції церковних журналів
Ґрунтується на справжніх подіях

“Що зі мною
сталось?”—
запитав Ян.

“Ми любимо Початкове товариство; ми раді, що й ти прийшов сюди” (Children’s Songbook, 256).

Коли Ян прокинувся, то почув, як мама співає. То була пісня “Спасителя любов”. Ян любить цю пісню Початкового товариства найбільше! Він почав їй підспівувати.

“Ти прокинувся!”—сказала мама. Вона усміхалася, і на її очах були сльози. Ян побачив, що поруч з нею сидів татусь. Він також мав щасливий вигляд.

“Я співала твої улюблені пісні для тебе кожного дня”,—сказала мама.

Ян усміхнувся у відповідь, однак йому боліла голова. Насправді йому боліло все тіло, особливо нога.

Він уважно подивився навкруги. Він не був вдома. Він лежав на металевому ліжку в незнайомій кімнаті. Потім він побачив медсестру і багато інших ліжок поруч. “Мабуть це лікарня,—подумав він.—

Що зі мною сталося?”—запитав Ян.

Мамине обличчя спохмурніло. “З тобою стався

нешасний випадок. На тебе впали металеві ворота. Ти в лікарні вже два тижні, але все буде гаразд”.

Два тижні! “Щось довго я спав”,—подумав Ян. Останнє, що він міг пригадати, це те, що він був у церковній будівлі й була репетиція виступу Початкового товариства. ...

О ні! Виступ!

“Невже я пропустив виступ Початкового товариства?”—запитав Ян. Він так довго чекав на нього! Йому подобалося співати з друзями.

Мама усміхнулася і похитала головою. “Ні, ти його не пропустив. Приход вирішив перенести його, поки ти не прокинешся, аби й ти міг взяти участь”.

“Справді?”

“Справді,—сказав тато.— Всі діти Початкового товариства попросили єпископа почекати. Вони хотіли, щоб і ти там був. Вони знали, з яким нетерпінням ти чекав на вииступ цього року”.

Ян зрадів, що все ще зможе взяти участь у виступі Початкового товариства. Але спочатку йому треба

було одужати. А це тривало довго. Йому довелося залишатися в лікарні ще досить довго. Коли він нарешті прийшов додому, то все ще не міг ні ходити, ні гратися.

допомогла йому підвестися. Ян обережно опустив ногу. Він просунувся вперед. Він стояв на ногах! Це був його перший крок більше, ніж за місяць! Усі заплескали в долоні.

Але його друзі приходили його провідувати. Ян розпитував їх про школу й церкву. І вони запитували у нього, коли він повернеться.

“Не раніше, ніж моя нога одужає,—відповідав Ян.— Я все ще не можу ходити”.

Жовтень минув, настав листопад, і поступово стан здоров'я у Яна покращувався. Одного дня друзі запросили його прийти і разом з ними переглянути фільм. Мама і тато Яна допомогли йому туди дістатися.

“Тобі все ще болять нога?”—запитала у нього подруга Чаїс.

“Так,—відповів Ян.— Але з кожним днем стан покращується”.

“Ти ще не можеш ходити?”— запитала Чаїс.

“Я не знаю”,—сказав Ян.

“Тоді давай перевіримо”,—сказала Чаїс. Вона

“Це означає, що ти зможеш повернутися до церкви!”— сказала Чаїс.

І вона мала рацію! Ще через кілька тижнів нога Яна нарешті перестала боліти. Лікарі зняли з ноги гіпс і замість нього наклали бандаж. Коли настала неділя, прийшов час проведення виступу Початкового товариства.

Під час причасних зборів Ян разом з друзями вийшов до сцени їхньої каплиці. Він стояв струнко і усміхався мамі й тату. Під час виконання пісень він співав так голосно, як тільки міг. Коли настала його черга, він став перед мікрофоном і склав своє свідчення. Ян був вдячний за друзів з Початкового товариства. І він був радий, що, зрештою, зміг взяти участь у виступі Початкового товариства. ●

Хлопчик з цієї історії живе в Домініканській Республіці. Прочитайте наступну статтю, щоб дізнатися про цю країну!

Привіт
з
Домініканської
Республіки!

Привіт!
Я—Марго.
Це—мій брат
Пабло.

Ми відвідуємо
Домініканську Республіку.
Приєднуйтеся до нас!

Домініканська Республіка

Домініканська республіка знаходиться в Карибському регіоні. Вона знаходиться на одному острові з країною Гаїті. У Домініканській Республіці живе майже 10 мільйонів чоловік, серед яких 130 тис. членів Церкви.

Санто-Домінго

У Домініканській Республіці розмовляють іспанською. Ось хлопчик тримає Libro de Mormón—Книгу Мормона.

Багато дітей в Домініканській Республіці любить грати в бейсбол. Це найпопулярніший спорт у країні.

Минулого року пророк відвідав Домініканську Республіку і звертався до людей іспанською мовою.

У Домініканській Республіці є один храм у Санто-Домінго. Напис містить слова: "Santidad al Señor: La Casa del Señor". Це означає: "Святиня для Господа. Дім Господа".

Люди в Домініканській Республіці їдять багато тропічних овочів та фруктів. Ці хлопчики п'ють з кокосових горіхів!

А ви з Домініканської Республіки? Пишіть нам! Ми будемо раді отримати вашого листа!

Дякуємо за те, що подорожували з нами Домініканською Республікою! Зараз ми вирушаємо у наступну подорож!

Познайомтеся з кількома друзями з Домініканської Республіки!

"Я люблю допомагати молодшим дітям в Початковому товаристві, коли вони починають шуміти. Я пишу слова пісень на аркушах паперу й допомагаю їм співати. Я допомагаю їм розуміти Писання, коли ми їх читаємо".

Амбар О., 11 років, Домініканська Республіка

"Я люблю Ісуса і відчуваю, що Він зовсім поряд. Я також люблю гімни і пісні Початкового товариства".

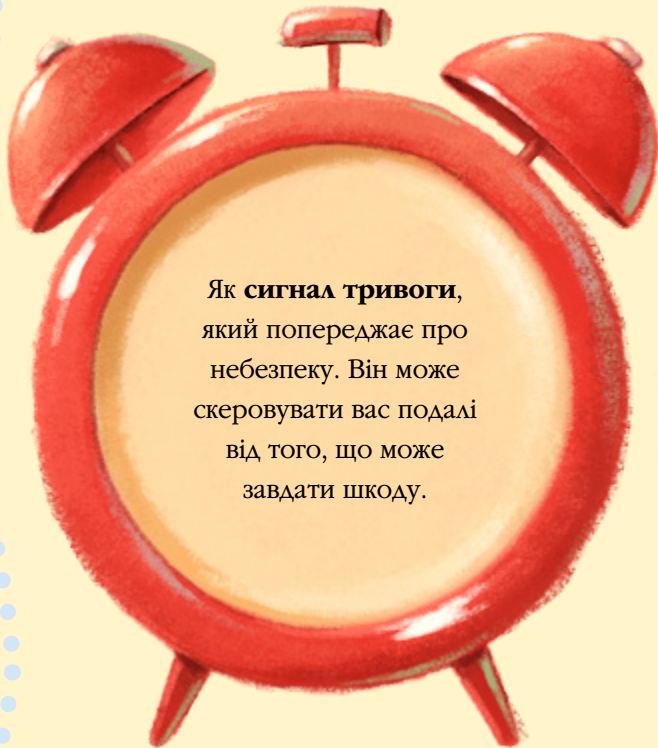
Ян Р., 8 років, Домініканська Республіка

СВЯТИЙ Д

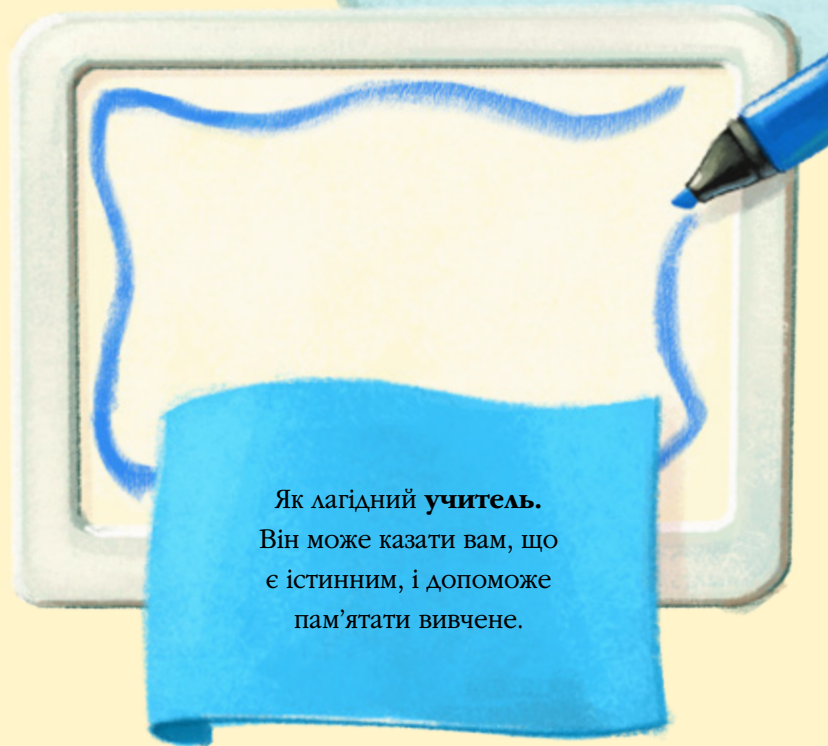
Марісса
Співробітниця
церковни.

Як тепла **ковдра**, що
огортає ваше серце. Він
може втішати, коли вам
сумно чи страшно.

Як **сигнал тривоги**,
який попереджає про
небезпеку. Він може
скеровувати вас подалі
від того, що може
завдати шкоду.

Як лагідний **учитель**.
Він може казати вам, що
є істинним, і допоможе
пам'ятати вивчене.

Дух — це . . .

Віддісон
від редакції
х журналів

... Це означає, що Він діє
та Ісусом Христом, аби допо-
мочь Духом, бо Він не має тіла.

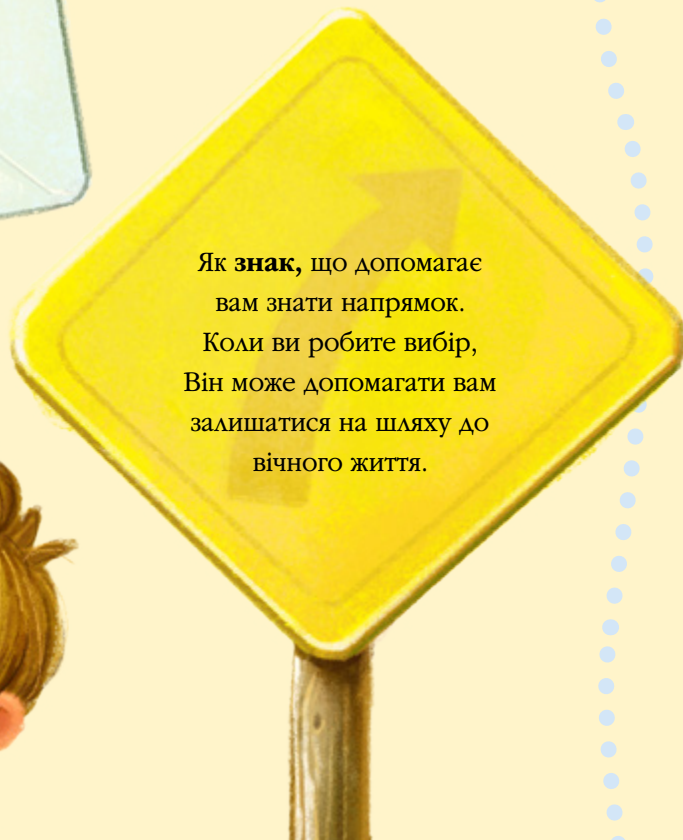
Після хрищення. Після того
приймаєте особливе благосло-
во "фірмація", під час якого вам
вдятого Духа.

О Батька. Коли ви прийма-
те, і надалі йти за Ісусом. За це
що Святий Дух буде з вами.

Як **посланець** від Небесного Батька.
Святий Дух може допомагати вам
відчувати Божу любов і розуміти, які
знання Він хоче вам дати.

Як **знак**, що допомагає
вам знати напрямок.
Коли ви робите вибір,
Він може допомагати вам
залишатися на шляху до
вічного життя.

Як **найкращий друг**, який хоче з вами
бути завжди! Роблячи правильний вибір,
ви запрошуєте Його залишатися з вами.

У ПИСАННЯХ:

Іван 14:26
Галатам 5:22
2 Нейї 31:17-18
Учення і Завіти 130:22

Бекі Крейвен

Другий радник у генеральному президентстві Товариства молодих жінок

Жити за своїми НОРМАМИ

“Бути свідками Бога в усі часи” (Мосія 18:9).

Мій тато служив в армії, тож ми багато переїжджали, коли я була дитиною. Найважчим у переїздах було те, що доводилося прощатися з друзями. Мені було важко заводити нових друзів, бо я була сором'язливою. На щастя, в школі та в Початковому товаристві люди були завжди дружелюбні. У церкві не

мало значення, наскільки ми відрізнялися від інших. Просто всі ми були друзями.

Одним із способів подолання своєї сором'язливості було надання допомоги в церкві. Усе почалося в Початковому товаристві. Я ділилася уривками з Писань під час спільного заходу. Я читала вголос під час уроку. Потроху я почала почуватися більш впевнено. Це допомогло мені відстоювати свої вірування.

Коли я була в четвертому чи п'ятому класі, моя сім'я жила у штаті Меріленд, США. У моїй школі не було багато членів Церкви. У мене були друзі, які були членами Церкви і які ними не були.

Коли я була підлітком, дехто з моїх друзів робив те, що суперечило моїм нормам. Однак вони не намагалися змусити мене робити те саме. Я вдячна, що друзі поважали мої вірування. Іноді я почувалася полишеною, бо не могла робити все те, що робили мої шкільні друзі. Однак у мене завжди були хороші відчуття, коли я дотримувалася своїх норм. Я вирішила, що буду жити за євангелією за будь-яких обставин. Моє свідчення міцнішало завдяки Початковому товариству й домашнім сімейним вечорам. Я зрозуміла, що я—дитина Бога.

Минули роки, і я дізналася, що двоє моїх шкільних друзів приєдналися до Церкви. Я так зраділа! Вони сказали, що спостерігали, як я жила за євангелією в дитинстві, і це допомогло їм прийняти рішення слухати місіонерські бесіди.

Мої дорогі юні друзі, ви—діти Небесного Батька. Якщо ви будете пам'ятати про цю істину *кожного дня*, вам буде легше жити за євангелією. ●

Я можу
дослуха-
тися до
Святого
Духа.

Я можу бути **ДОБРИМ.**

Я можу роби-
ти в Суботній
день те, що
допомагає мені
пам'ятати Ісуса
Христа.

Я можу вияв-
ляти **повагу**
до Бога, інших
людей і до себе.

Я можу бути
скромним
в одязі та
вчинках.

Я можу **КАЯТИСЯ** і намага-
тися виправитися, коли я
роблю помилку.

Я можу бути
ЧЕСНИМ.

Я можу вибирати правду

Я можу
говорити
про Бога
благоговійно.

Я можу вживати
хороші
слова.

Я можу готуватися до
відвідування храму.

Я можу
шукати
ХОРОШИХ
ДРУЗІВ.

Я можу
підтримувати
Здоров'я
розуму й
тіла.

Я можу
СЛУХАТИСЯ
батьків і
ДОПОМАГАТИ
своїй сім'ї.

Я можу читати,
дивитися і слухати те,
що є хорошим.

Ісус любить мене. Крок за кроком
я можу навчатися іти за Ним.

Покажи і розкажи

Я гралася зі своєю подругою, якій було самотньо.

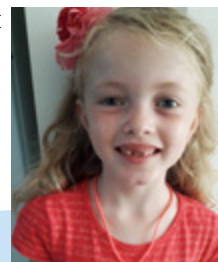
Алексіс Х., 7 років, Нова Шотландія, Канада

Я з нетерпінням чекаю, коли отримаю священство і піду до храму, щоб виконувати хрищення за маминих родичів,

інформацію про яких я знайшов!

Бригам В., 11 років, шт. Вікторія, Австралія

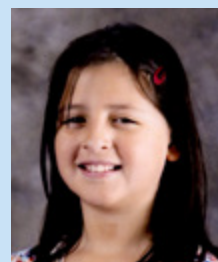

Я люблю більше дізнаватися про Ісуса. Я вдячна за Його жертву заради нас.

Сара Д., 6 років, Ріо-Гранде-ду-Сул, Бразилія

Філіп В., 8 років, Ланкашир, Англія

У своїй школі я помітила сміття на гральному майданчику. Тож я запитала директора, чи можу прибрати

сміття зі своєю подругою. Мені приємно бути хорошою городянкою.

Еллеа Д., 10 років, Баден-Вюртемберг, Німеччина

Я допомагаю мамі доглядати своїх братиків-немовлят.

Саманта С., 8 років, Берлін, Німеччина

Феранмі Ф., 8 років, Лагос, Нігерія

Привітайте
Халіма!

МИ МОЖЕМО БУТИ ДОБРИМИ

“Кожен з нас може розвивати братерську доброту вдома, у школі, на роботі або під час гри”.

Президент Рассел М. Нельсон, “These ... Were Our Examples”, *Ensign*, Nov. 1991, 62.

Кеті Річі

Ґрунтується на справжніх подіях

*“Ви дармо дістали, дармо й давайте”
(Матвій 10:8).*

Того ранку в школі Маркус помітив, що в клас зайшов новенький хлопчик.

“Усім доброго ранку,— сказала пані Бекер, коли всі заспокоїлися.— Це—Халім. Він у нашій школі новачок. Насправді він новачок і в нашій країні”.

Халім продовжував дивитися в підлогу, коли вітався з нами. Маркусу здалося, що його голос звучить якось по-іншому. Пані Бекер продовжувала говорити.

“Ми такі раді, що він тут і що він буде в нашому класі. Я сподіваюся, що всі ми радо його привітаємо”.

Поки пані Бекер показувала Халіму його парту, Маркус подумав, як би він хвилювався, якщо йому довелося б приїхати у нову країну й піти до нової школи.

Після сніданку пані Бекер всім оголосила, що у неї є сюрприз. Маркус випрямився, щоб побачити, що вона витягає з сумки. То були маленькі відерця. Вона почала роздавати їх кожному учневі.

“Уявіть, що в кожного з нас є всередині відерце,— сказала вона, простягаючи Маркусу жовте відерце.— Люди наповнюють наші відерця, коли роблять для нас щось хороше. І ми можемо наповнювати відерця інших людей, якщо добре до них ставимся. Наприклад, коли ваша мама вас обнімає, вона наповнює ваше відерце. Коли ви кажете іншим людям щось приємне, ви наповнюєте їхні відерця”.

Маркус поглянув на свого найкращого друга Калеба. Йому також дісталася жовте відерце!

“Цього тижня ми будемо тримати ці відерця на партах, щоб писати одне одному приємні записки”,— сказала пані Бекер. Вона склала маленький клаптик паперу і поклала його у відерце.

“Це допомагатиме нам пам’ятати про уявне відерце, яке кожен з нас має всередині. Ми хочемо бути добрими, аби стати тими, хто наповнює відерця”.

Маркус витягнув клаптик паперу і подумав про те, що він напише Калебу. Наприклад, те, що він гарний спортсмен. Однак потім він поглянув на Халіма. Його плечі були опущені. Він мав сумний вигляд.

Маркус думав про те, чи був у Халіма найкращий друг там, де він жив. Мабуть було важко попроситися і страшно переїжджати так далеко.

Маркус поглянув униз на білий аркуш паперу на своїй парті. У нього виникла ідея, а потім він написав:

“Дорогий Халіме!

Ласкаво просимо до нашої школи. Якщо ти хочеш, можемо погратися на перерві. Я буду твоїм другом. І обіцяю, що й Каліб буде твоїм другом також.

Від Маркуса”.

Потім він обережно склав папірець і поклав його у відерце Халіма. Халім усміхнувся. Маркус відчув всередині тепло і радість. Йому подобалося бути тим, хто наповнює відерце. ●

Автор живе в штаті Айдахо, США.

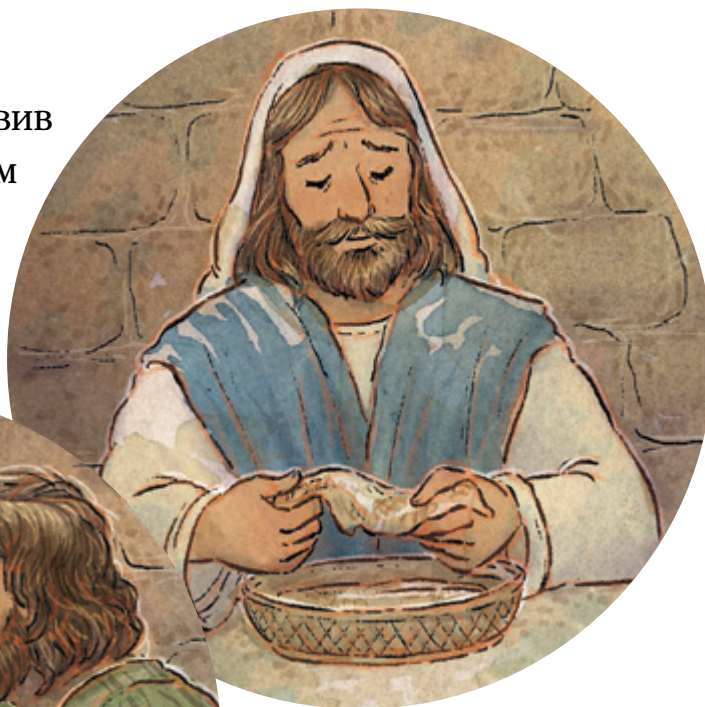
Ісус навчав про причастя

Перед тим як Ісус помер, Він разом з учнями мав особливу вечерю.
Вона називається Остання вечеря.

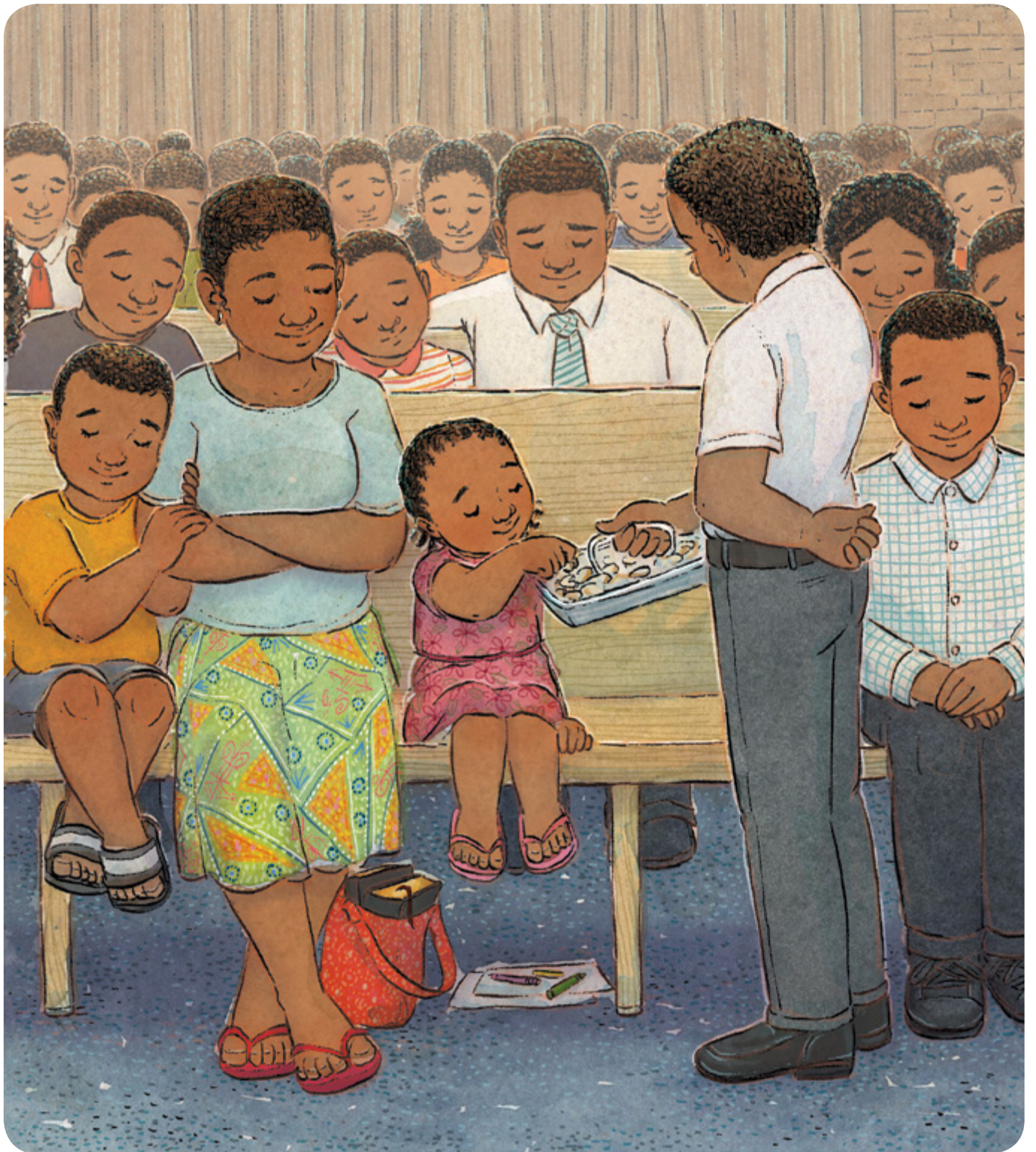
Ісус узяв хліб і благословив
його. Він дав його Своїм
учням. Він попросив, щоб
вони їли хліб, і це допоможе
пам'ятати про Нього.

Ісус узяв чашу вина і
дав учням. Він попросив,
щоб вони його пили,
і це допоможе пам'ятати
про Нього.

Ісус і Його учні
також разом
співали гімн.

Я можу пам'ятати про Ісуса, коли причащаюся кожного тижня, як Він про те просив. ●

Прочитайте, чого Ісус навчав у Матвії 26:26–28; 1 Коринтянам 11:24–25.

Ісус дав нам причастя

Шановні батьки!

У багатьох сім'ях батько і мати не запечатані в храмі. Президент Рассел М. Нельсон зростав у такій сім'ї. Якою б не була наша сімейна ситуація, ми можемо навчати своїх дітей сподіватися на великі благословення храму. І ми можемо допомагати їм досліджувати сімейну історію, аби наші предки також могли мати ті благословення. Ви можете прочитати на с. Д2 про те, як Президент Нельсон чекав запечатування своєї сім'ї у храмі.

Будь ласка, пишіть, щоб ми дізналися, як ваша сім'я скористалася історіями та вправами з журналу *Друг* за цей місяць.

З любов'ю,

Друг

P.S. Якщо у вашому домі немає дітей, ви можете поділитися журналом *Друг* з тими, хто їх має.

New Friend

50 E. North Temple St.,

Room 2393

Salt Lake City, UT 84150 USA

liahona@ldschurch.org

**Знайдіть приховану всередині
Лягону!**

ЗМІСТ

- Д2** Від Першого Президентства: Вдячний за батьків
- Д4** Новий розділ
- Д6** Апостоли по всьому світу: Старійшина Кук відвідує Бразилію
- Д8** В очікуванні на Яна
- Д10** Привіт з Домініканської Республіки!
- Д12** Святий Дух—це ...
- Д14** Жити за своїми нормами
- Д15** Я можу вибирати правду
- Д16** Плакат "Чудова ідея": Ісус любить мене
- Д17** Покажи й розкажи
- Д18** Привітайте Халіма!
- Д20** Оповідання з Писань: Ісус навчав про причастя
- Д23** Розмальовка: Ісус дав нам причастя

НА ОБКЛАДИНЦІ ЖУРНАЛУ *ДРУГ*
Ілюстрація зроблена Шейн Клестер